

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

18. ZÁŘÍ 2022

Z obsahu:

**Stáří je omezením i darem,
zavrhnout ho znamená
zradit život**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
15. června 2022
- strana 2 -

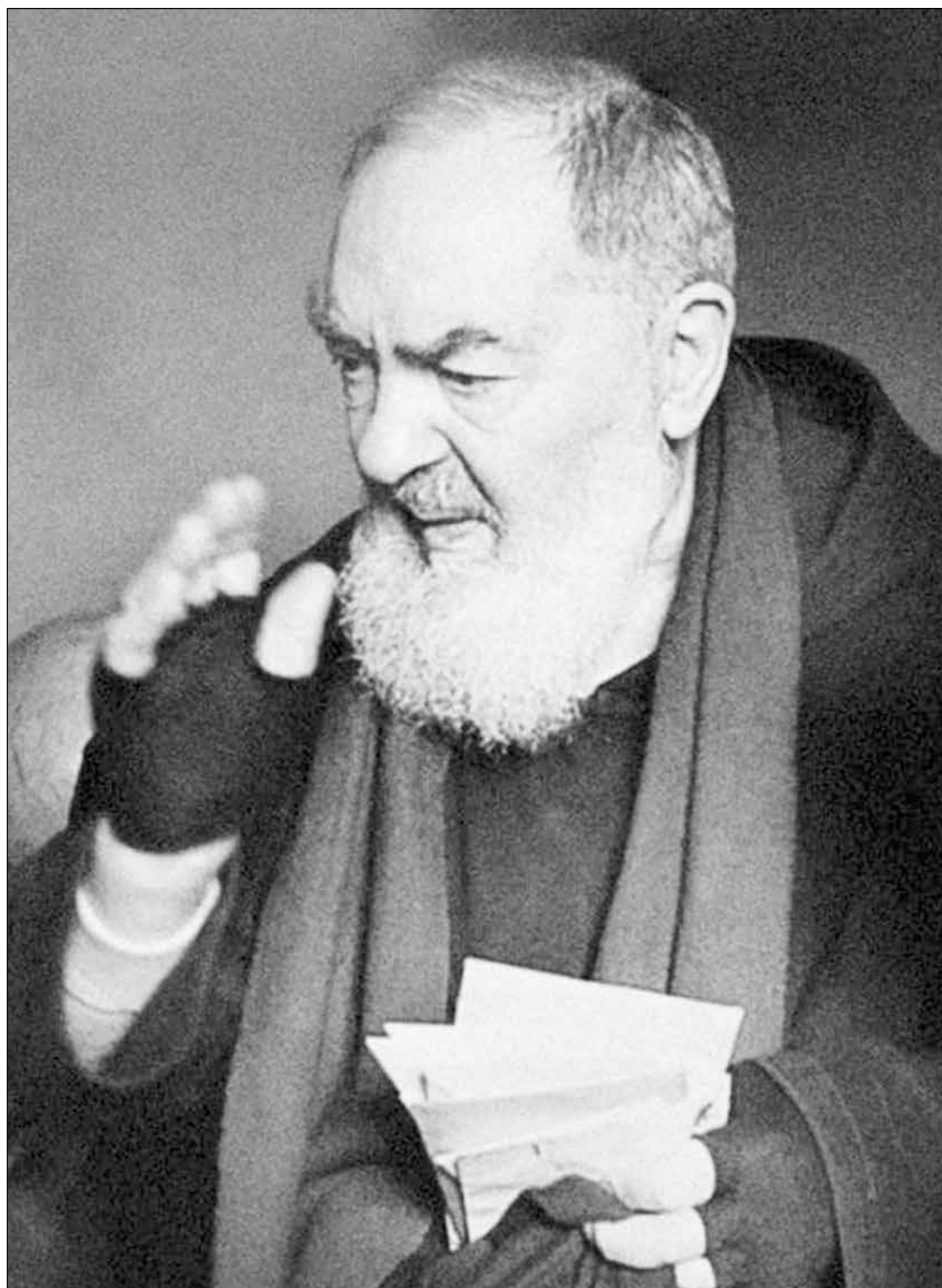
**Blahoslavený Fidel
Fuidio Rodriguez**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Znamení přítomnosti
Pána Boha**
P. M. Piotrowski SJ
- strana 5 -

**Moderní encyklika
proti modernismu (3)**
P. PhDr. ThLic. Štěpán
Maria Filip, Th.D., OP
- strana 8 -

**Svatováclavské putování
Prahou s Palladiem země
české za požehnání a pokoj
Praze a zemi české**
- strana 10 -

Nebe nad močály (11)
Četba na pokračování
- strana 12 -

Stáří je omezením i darem, zavrhnout ho znamená zradit život

Katecheze papeže Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 15. června 2022

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! Slyšeli jsme prosté a dojemné vyprávění o uzdravení Šimonovy tchyně – ještě se nejmenuje Petr – v Markově verzi evangelia. Tato krátká epizoda je s drobnými, ale nápadnými odchylkami popsána i v dalších dvou synoptických evangeliích. „Šimonova tchyně ležela v posteli s horečkou,“ píše Marek.

Nevíme, zda šlo o lehkou nemoc, ale ve stáří může být i obyčejná horečka nebezpečná. Ve stáří už nemůžete být pánem svého těla. Člověk se musí naučit vybrat si, co dělat a co ne. Tělesná síla ubývá a opouští nás, i když naše srdce nepřestává toužit. Člověk se pak musí naučit tuto touhu očišťovat: být trpělivý, vybírat si, co žádat od těla a od života. Když jsme sta-

ří, nemůžeme dělat totéž, co jsme dělali, když jsme byli mladí: tělo má jiný rytmus a my mu musíme naslouchat a přijmout jeho limity. Všichni je máme. I já teď musím chodit s holí.

Na starší lidi doléhá nemoc jiným a novým způsobem než na mladé nebo

Pokračování na str. 11

„Bylo by lépe, kdyby nebylo Boha a věčného Soudce! Ale já vím, že Bůh existuje!“ – Podobné myšlenky se honily hlavou Alessandroví, který se provinil na čistotě a životě sv. Marie Goretti. (str. 12–13) Tato dětsky nevinná duše, plná důvěry v Pána Boha, v jeho spravedlnost i všemohoucnost jeho odpouštějící lásky se nebála varovat násilníka: „Sandro, přijdeš do pekla!“ A jemu, vrahovi, pak dokázala odpustit! Jak zahanbující je ve srovnání s touto ani ne dvanáctiletou hluboce věřící dívkou kolikrát náš poněkud bojácný postoj, když se máme ozvat kvůli smrtelnému hříchu a varovat druhého člověka před věčnou zkáząou jeho duše! Snad si v dané situaci myslíme, že nemáme právo..., že naopak ublížíme, když řekneme pravdu..., že... Leč možná jsme v dané chvíli jediní, kdo mohou být dobrými nástroji Božími a mohou pomoci zachránit duši toho člověka. Zlo, zvláště pak smrtelný hřích je třeba pojmenovat vždy, ať už je to vhod, či nevhod. (srov. 2 Tim 4,2) A hříšníka je třeba nejen poučit, ale také upřímně milovat, jak to chtěl Pán Ježíš, a jsme-li osobně zainteresováni, pak je důležité i odpustit. Jenom tak může skrze nás působit Boží milost a nevystavíme se opomenutí vykonat dobro, jež od nás věčný Soudce očekává.

Jak v duchovních věcech rozlišovat a jak se zachovat, nám ukazuje sv. Otec Pio, jehož si připomínáme 23. září. Každé jeho slovo, každý jeho skutek, každý jeho přímý boj se satanem je jedinečnou inspirací k rozjímání o našem du-

Editorial

chovním rozpoložení, o naší životní cestě a vztahu k Pánu Bohu. A tak si opět něco připomeňme z jeho bohatého duchovního odkazu. (str. 5–7) Kromě jiného měl dar vidění do lidských duší, který hojně využíval pro jejich záchranu. A protože byl člověkem hluboké víry a žil neustále v Boží přítomnosti a sebeodevzdání, jeho slova i skutky se nemijely účinkem. Proto v odkaze na sv. Marii Goretti a Alessandra jsou jeho varovná slova o satanově působení zároveň povzbuzením: „On, jak víš, bude do smrti pronásledovat duše, které mu nebudou chtít naslouchat, nebudou mu chtít podlehnout. Jeho nenávisť se stane tím větší, čím více vidí, že se jeho naděje na získání těch duší pro sebe obracejí vniveč.“ Ta slova jsou povzbuzením a nadějí proto, že ten, kdo se přimkne v plné odevzdanosti k Pánu Bohu, nebude pokoušen nad své síly a satan jej nepřemůže. Jde tedy o to, o čem tak často slyšíme: usilovat o spojení s Trojjediným Bohem skrze modlitbu a zbožné úkony, ať už vnější, či vnitřní. Pak sice musíme počítat s tvrdými satanovými útoky, ale zároveň si můžeme být jisti, že s pomocí Boží milosti bude v našich silách jeho útoky odrazit a v boji o dobro a věčnou spásu zvítězit.

To nás pak rovněž naplňuje pravou křesťanskou radostí, jež se odráží v našich skutcích, a to i ve veřejném životě.

Stáváme se pak i my rozséváči důvěry vložené do Stvořitele, podobně jako svatí a blahoslavení, kupříkladu jako bl. Fidel Fuidio Rodriguez, o němž říkali, že je „rozsévatelem nadšení a šířitelem optimismu“. (str. 4) Právě veřejně vyjádřit svoji víru a starost o zachování duchovního pokladu a křesťanských tradic, jež utvářely naši státnost, budeme moci 27. září při putování Prahou s Palladiem země české. (str. 10) Není to akce, která by chtěla něco někomu vnučovat – jak mnozí namítají a špatně chápou, ale jde o veřejnou pouť lidí, kteří touží z pokladu Božích milostí vyzískat co nejvíce pro hlavní město, naši zemi a pro všechny, kdo jí vládnou a v ní žijí. Není-li v našich silách se tohoto putování zúčastnit, připojme aspoň toho dne své modlitby a oběti, aby Boží požehnání bylo o to hojnější.

Při veškerém tomto rozjímání, přemýšlení nad sebou samými i nad duchovním obrazem doby myslíme ve svých modlitbách i na ty, kdo vše relativizují, kdo jsou poblouznění bludem modernismu (str. 8–9), či různými ideologiemi stavějícími se proti Pánu Bohu a jeho řádu, který byl člověku dán již na počátku dějin tohoto světa. Svatá Marie Goretti, sv. Otec Pio, či bl. Fidel by se neostýchali nazvat věci pravými jmény, i když by odpustili všem, kdo těmto satanem podstrčeným bludům podlehlí. Podobně tedy jedneme i my s pomocí Boží a pod ochranou Panny Marie.

Daniel Dehner

Přijmi dnešní neděli jako příležitost k důležitému zastavení. Postarej se, abys mohl v klidu a ve světle Ducha Svatého provést důkladnou bilanci. Sleduj dnešní svatá čtení s vědomím, že tu nejsi jen svědek a pozorovatel. To Pán sám si tě volá, abys *skládal účet ze svého správcovství*.

Máš pocit, že tě takové Pánovo předvolání zaskočilo? Je to asi tím, že jsi mezi množstvím svých nejrůznějších činností zapomněl na tu nejdůležitější, kterou tě nebeský Hospodář pověřil. Co vlastně znamená tvé *správcovství*? Správcem je ten, komu byly svěřeny značné hodnoty, nikoliv však do vlastnictví, aby s nimi nakládal, jak se mu líbí, nýbrž aby zaručil, že budou důsledně sloužit k tomu, k čemu jsou určeny. Co bylo svěřeno do tvé správy? Všechno, dokonce i ty sám se vším, co jsi a co máš, cos poznal, v co věříš, co umíš, a to vše navíc s nesmírným množstvím Božích darů a milostí. Jsi-li všeho toho správcem, znamená to, že to nebylo určeno pouze pro tebe.

Pán navíc počítá s tím, že nebudeš pouze zprostředkovatelem. Očekává od tebe, že všechno to, co ti svěřil, *nezakopeš a neukryješ do země*. Je to všechno nedocentelný božský kapitál a tvou povinností je přičinit se, abys ho rozmnožil a *vyzískal tak další*⁽¹⁾. Jestliže však na to zapomínáš a zanedbáváš své poslání, nezasloužíš si, aby tě Pán pokládal za *služebníka špatného a lenivého*⁽²⁾.

Probud' se ze své pohodlnosti! Máš Pána, který si zaslouží, abys pro něho pracoval s plným nasazením. Nebo chceš říci, že ti pranic nezáleží na ztrátách, ke kterým dochází v jeho království v důsledku tvé nedbalosti? Nezaslouží si tvůj Pán, abys mu sloužil s plným nasazením? Rozhlédni se kolem sebe a všimni si *synů tohoto světa*. Nevidíš, s jakou neúnavnou horlivostí, úsilím a vynalézavostí se starají o mamon, kterému slouží? Nepřestávají na něj myslet. Čím více mají, tím více chtějí mít. Ani tehdy, když stavějí na odiv svou údajnou štedrost, není to ve skutečnosti nic jiného než promyšlená vypočítavost, která očekává, že se jí to bohatě vrátí. Vynakládají tak své nejlepší vlastnosti v těchto špatných službách. Je tvoje angažovanost pro Boží království srovnatelná s jejich přičinlivostí a pracovitostí?

Pravá chytrost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Synové světa jsou prozíravější než synové světla.

Ježíš obrací tvou pozornost k jejich jednání pouze proto, aby ti na jejich příkladu názorně ukázal, čeho je schopen člověk, který se své věci zcela zasvětil. Současně tě však varuje, že takto bezvýhradně nejde současně *sloužit Bohu i mamonu*. Jestliže zasvětiš celé své srdce jednomu, nezbuďe ti pro druhé, a to tím spíše, že v tomto případě se jedná o dva protichůdné světy. V každém z nich totiž směřují dobra a statky ve zcela opačném směru.

V čem se projevuje služba *mamonu*, popisuje výstižně prorok Ámos. Dar vynalézavosti a podnikavosti se tu uplatňuje v tom, jak *zmenšovat míru a zvyšovat cenu, prodávat i to nejhorší obilí*. Synové tohoto světa *hromadí poklady pro sebe*, a proto si *stavějí stále větší stodoly*⁽³⁾.

V Božím království směřuje tok bohatství zcela opačným směrem. Tady není cílem shromážďovat, ale rozdělovat. Nebeský Hospodář si najímá takové správce, kteří mu pomáhají zprostředkovat jeho poklady bezplatně a bezúročně všem, kteří je potřebují, kteří štedře rozdávají z jeho nevyčerpatelné hojnosti: *Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!*⁽⁴⁾ To je služba, kterou očekává i od tvého správcovství. Vykonáváš-li ji liknavě, děje se tak ke škodě těch, kteří žízni po pravdě a spravedlnosti. A nejen to, poškozuješ tak i Hospodářovo dobré jméno, protože jeho bezmezná štedrosti se nedostává náležitě známosti. *On chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy*, a přitom je ještě tolik těch, kteří se o tom ani nedovědělí.

Dovolíš, aby tě zahanbili ti, kteří se pachtí za svým mamonem? Dej se do práce a vyhledávej pilně všechny Pánovy dlužníky, kteří úpi pod tíhou svých dluhů. Uvědomuješ si, kolik z těchto dluhů je i tvým dluhem? Vynalož všechn svůj důmysl a vynalézavost, využij nesmírné Hospodářovy štedrosti, abys pomohl zadluženým umořit jejich břemeno. Kro-

Liturgická čtení

1. čtení – Am 8,4-7

Slyšte to vy, kteří šlapete po nuzném, utlačujete chudáky země! Říkáte: „Když už bude po slavnosti novoluní, abychom mohli prodávat obilí, kdypak již bude po sobotě, abychom mohli otevřít sýpky, zmenšovat míru, zvyšovat cenu, užívat podvodných vah, chudáka kupovat za peníze, nuzáka za pár opánků? I nejhorší obilí prodáme.“ Při chloubě Jakubově Hospodin přísahal: „Navěky nezapomenu na žádný jejich skutek!“

2. čtení – 1 Tim 2,1-8

První věc, ke které vybízím, je tato: ať se konají modlitby prosebné, přímolvné i děkovné za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný, v opravdové zbožnosti a počestnosti. Tak je to dobré a milé Bohu, našemu spasiteli. On chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy. Je totiž jenom jediný Bůh a jenom jediný prostředník mezi Bohem a lidmi: člověk Kristus Ježíš,

Dokončení na str. 13

mě dlužníků je tu mnoho těch, kterým se vede ještě hůře v nejrůznějších formách otrocké závislosti a zatím se ani nedověděli, že *Ježíš Kristus se vydal za všechny a zaplatil za ně výkupné*. Není přímo kolem tebe mnoho ubohých, kteří nepoznali Ježíše, jenž *slabého pozvedá z prachu, ze smetiště povyšuje chudého, aby ho posadil vedle kníže*⁽⁵⁾?

Místo abys se založenými rukama nařikal nad zkažeností světa, shromážďuj bratry, aby *bez hněvu a hádání s čistými rukama konali modlitby prosebné a přímolvné za všechny lidi a za ty, kteří zaujímají odpovědné postavení, abychom mohli vést život pokojný a klidný v samé zbožnosti a počestnosti. Tak se to líbí Bohu, našemu Spasiteli, tak to rád vidí*.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 25,14-30; ⁽²⁾ srov. tamtéž;

⁽³⁾ srov. Lk 12,16-21; ⁽⁴⁾ Iz 55,1;

⁽⁵⁾ srov. Ž 113.

Blahoslavený Fidel Fuidio Rodriguez

Španělští revolucionáři při svém běsnění ve 30. letech 20. století navršili hekatomby mrtvých, jejichž nepřátelství spočívalo v hlásané i žité víře. Ve Světle jsme o mučednících této dějinné epochy už párkrát psali. Jedním z dalších byl bl. Fidel Fuidio Rodriguez, o němž si řekneme něco tentokrát.

Jeho rodištěm byla 24. dubna 1880 Yecora a na světě ho přivítalo šest starších sourozenců. Vychovávaní byli všichni ke zbožnosti a úctě k Pánu Bohu. Fidel svou víru prohluboval, co to šlo. Pomocí mu k tomu bylo i členství u marianistů – Societas Mariae. Jedná se o řeholní společnost papežského práva, založenou kanovníkem Guilaumem-Josephem Chamina-dem a určenou jak zasvěceným osobám, tak i laikům. Jejím posláním je šíření katolické víry prostřednictvím činného apoštolátu a zvláštním znamením také účta k Panně Marii. Členové společnosti nenosí řeholní oděv.

Po dosažení 12 let se Fidel do Societas Mariae, jejíž internátní školu na vlastní přání navštěvoval, přihlásil a byl přijat za postulanta. Po třech letech už nastoupil do noviciátu a v 17 letech skládal časné sliby. Jako marianista pak začal jezdit po celé zemi, jednak ke spolubratřím, pro něž byl „*rozsévačem nadšení a šířitelem optimismu*“, jednak v rámci misijní činnosti. Tehdy také vyučoval latinu a historii na marianistických školách v Jerez de la Frontera, Cádizu a Madridu.

Věrně též zachovával všechny regule, jež ho coby člena Societas Mariae vázaly. Nikoliv ovšem z povinnosti, ale z lásky k Panně Marii. Měl ve zvyku vroucně líbat prsten – symbol zasvěcení se Boho-rodici – a předepsané modlitby odříkával s nakažlivě planoucím srdcem.

Brzy se stal Fidel Fuidio Rodriguez uznávanou kapacitou ve své profesi – archeologii. Je konec konců považován za průkopníka španělské archeologie, získal z ní dokonce doktorát. Jakožto žák slavného Huga Obermaiera, jedné ze špiček tohoto oboru, řídil četné vykopávky, např. u Madridu, v lokalitách Terras de San Pedro, Portazgo, Parador del Sol, Casa del Moreno, San Fernando de Henares a jinde. Objevil též později velmi významné naleziště Las Higueruelas (Alcolea de

Calatrava). Ve své době přednášel jako jediný řeholník na prestižní státní univerzitě v Ciudad Real. Na své studenty působil nejen jako uznávaný vědec, nýbrž i po lidské stránce – byl přátelský, vlídný, veselý.

Nejednoho z nich získal svým příkladem pro Krista.

V červenci roku 1936 však tuto instituci obsadily jednotky s rudými šátky na krku. Jeho samotného bez pardonu vyhodily. Fidelovi, jenž se do Ciudad Real vrátil krátce předtím po operaci kýly, se pak podařilo schovat se v hostinci La Paca a pár týdnů úspěšně unikat zátahům komunistických bojůvek. Dne 7. srpna však přece jen byl dopaden. Revolucionáři zprvu možná ani nevěděli, o koho se jedná, byť byl docela známou osobností, jim k zatčení stačilo pouze to, že měl na krku křížek.

Odvezli ho do provizorního vězení. Fidel tušil, že se blíží jeho konec, proto využil zbývající čas k přípravě na smrt a zároveň i k pozvedávání morálky ostatních zadržovaných. Modlitba a povzbudivá slova pro ostatní prakticky nemizely z jeho úst, využíval též přítomnosti vězňených kněží a několikrát se u nich vyzpovídal. Takto se vědomě a cíleně připravoval zemřít za víru, jak to ostatně sám deklaroval.

Rozhodující dny nastaly, když se říjen roku 1936 přehupoval do své druhé poloviny. Patnáctého tohoto měsíce proběhl s Fidelem Fuidiem Rodriguezem soudní proces, jenž měl vzbudit zdání legality. Ti, kteří sestavili jeho scénář, vymysleli vpravdě ďábelský plán – soud Fidela osvobodil a on byl propuštěn, ovšem hned za branami provizorního žaláře jej zajali členové jedné z rudých bojůvek.

Rozhodující dny nastaly, když se říjen roku 1936 přehupoval do své druhé poloviny. Patnáctého tohoto měsíce proběhl s Fidelem Fuidiem Rodriguezem soudní proces, jenž měl vzbudit zdání legality. Ti, kteří sestavili jeho scénář, vymysleli vpravdě ďábelský plán – soud Fidela osvobodil a on byl propuštěn, ovšem hned za branami provizorního žaláře jej zajali členové jedné z rudých bojůvek.

Ti ho nejprve drželi v jedné ze svých kobek, načež ho v noci z 16. na 17. října 1936 odvezli na Carrión de Calatrava, kde ho bez milosti zastřelili. Jeho tělo pak vhodili do studny.

Po 24 letech byly tělesné pozůstatky významného archeologa ze studny vyzdvíženy a převezeny do podzemí baziliky

Santa Cruz de Valle de los Caídos (Údolí padlých), sloužícího jako muzeum věnované obětem revoluce.

Dne 1. října 1995 byl Fidel Fuidio Rodriguez papežem Janem Pavlem II. prohlášen za blahoslaveného. Spolu s ním se této pocty dočkali dva další marianisté a 43 jiných mučedníků španělské občanské války, zavražděných z nenávisti k víře – latinsky *odium fidei*. Společná liturgická památka této skupiny připadá právě na 1. říjen, jednotliví její členové jsou pak připomínáni v den své násilné smrti.

Druhým tehdy beatifikovaným byl **bl. Karel Eraña Guruceta** (2. listopadu 1884 – 18. září 1936). Pocházel z nábožensky hluboce založené rodiny. Zastával funkci ředitele marianistické školy v Ciudad Real. Byl zatčen hned dvakrát, avšak vždy vyvázl bez újmy. Když se pak 29. července 1936 vrátil do Ciudad Real, našel školu zrekvírovanou revolučními milicemi. Až do 9. září obcházel své ukryté spolubratry a vnášel jim do srdcí odvalu.

V ten den v něm kdosi z revolucionářů poznal řeholníka. Následovalo zatčení, věznění a výslechy. V noci 18. září byl zastřelen a spolu s dalšími několika lidmi s podobným osudem pohřben v hromadném hrobě.

Třetím beatifikovaným marianistou byl **bl. Jesus Hita Miranda** (17. srpna 1900 – 25. září 1936). Rovněž on získal základy víry v hluboce věřící rodině. Učil v marianistických školních institutech, např. v Santanderu, Vitorii, Ciudad Real, Jerezu de la Frontera či Madridu, na zaragozské univerzitě získal licenciát z historie. V červnu roku 1936 dal na radu přátel, opustil Madrid a odjel do Ciudad Real, kde doufal, že bude bezpečněji. Dlouho se po zabrání školy ukrýval, ale 25. září mu přišli komunističtí revolucionáři na stopu a ještě téhož dne ho zastřelili v Carrión de Calatrava. Z propasti, kam bylo jeho tělo vrženo, bylo po letech přemístěno do Valle de los Caídos.

Znamení přítomnosti Pána Boha

Argumenty ateistů poukazující na to, že Bůh neexistuje, se rozsypávají jak domeček z karet při konfrontaci s nadpřirozenou skutečností, která je nám odhalována v životě svatých. Svatý Otec Pio – jeden z největších mystiků a stigmatiků v historii církve – je výjimečně čitelným znamením přítomnosti a působení Pána Boha.

Pozastavení zákonů přírody

Prostřednictvím sv. Otce Pia Pán Ježíš uskutečnil mnoho vědecky zdokumentovaných zázračných uzdravení i obrácení. Italský kapucín byl obdarován neobyčejnými charismaty: schopností bilokace čili pobývání zároveň na dvou místech najednou (často od sebe vzdálených stovky kilometrů), schopností procházet zamčenými dveřmi, darem čist myšlenky a svědomí, zažití přítomnosti andělů a nečistých duchů atd. Tato charismata pomáhala sv. Otci Piovi v jeho poslání být svědkem existence smysly nepostřehnutelné nadpřirozené skutečnosti. Prostřednictvím jeho služeb způsoboval Pán Ježíš mimořádná uzdravení a obrácení. Řeholník mnohokrát zdůrazňoval, že uzdravovat může jenom samotný Pán Bůh a Matka Boží a on sám je jenom nehodným zprostředkovatelem Božího působení. Uzdravení, která se stávala díky jeho modlitbě, ohromují vědecký svět.

Gemma di Giorgi se narodila v roce 1939 v Agrigentu. Dívka byla nevidomá, poněvadž od narození neměla zorničky. Když měla sedm let, jela se svou babičkou ke sv. Otci Piovi, aby z jeho rukou přijala první svaté přijímání. Po první zpovědi a prvním svatém přijímání Gemma náhle začala všechno jasně vidět, ačkoliv nadále neměla zornice. Opakovaná vědecká bádání ukázala šokující fakt, že Gemma dokonale vidí, přestože nemá zornice. Máme zde co do činění s nepřestávajícím očividným zázrakem, poněvadž zde byla zcela narušena přirozená zákonitost. Bez zornic dívka nemůže vůbec vidět, a ona, navzdory tomuto fyzickému nedostatku, má zrak dokonalý. Stojíme zde před tajemstvím všemohoucnosti samotného Boha, pro kterého není nic nemožné.

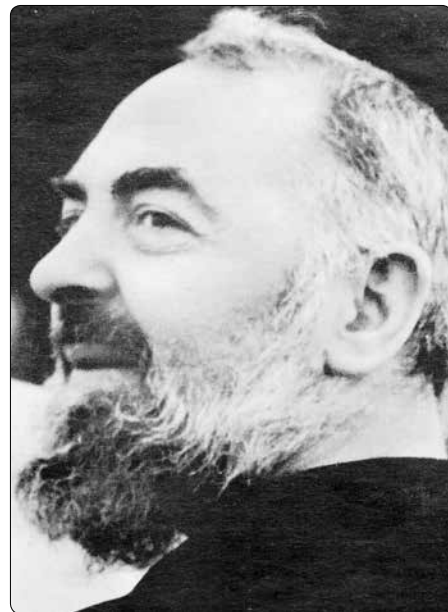
Jiný případ narušení přirozených zákonů na přímluvu Otce Pia se přihodil cyklistovi **Giuseppovi Canaponimu**, který kvůli pádu utrpěl celkové zničení kolene

levé nohy. Sportovec nemohl ohnout dolní končetinu a pohyboval se s pomocí holí. Po zpovědi u Otce Pia získal schopnost úplného ohýbání dolní končetiny a chůze s ní! Rentgen a další zkoumání prokázaly, že po zázraku, kdy muž získal úplné ovládní pohybu, jeho noha v kolenně neprošla žádnou organickou změnou, takže z lékařského úhlu pohledu bylo nemožné její třeba jen minimální ohýbání. Navzdory veškerým biologickým zákonům Canaponi získal úplnou schopnost chůze, běhání i skákání – stejnou, jakou měl před úrazem. Byl to trvalý zázrak s porušením přirozených zákonů. Neexistuje logické či vědecké vysvětlení této neuvěřitelné události. Tento fakt otrásl lékařským světem a diskutovali o něm na kongresu ortopedů v Římě.

Tajemství stigmat

Stigmata sv. Otce Pia, která věda není schopna vysvětlit, to jsou rány, které byly Ježíšovi uštědřeny během jeho utrpení na kříži. Vyjevení těchto ran na kapucínově těle v roce 1918 a jejich trvání až do jeho smrti bylo možné díky mimořádnému Božímu působení. Zvěst o stigmattech sv. Otce Pia se rozletěla jako blesk. Pro jejich značný ohlas cítilo vedení řehole povinnost, aby jeho stigmata byla podrobena lékařským vyšetřením. První zkoumání prováděl prof. Luigi Romanelli 14. května 1919. Odborné analýzy ukázaly, že rány na řeholníkových nohou a rukou jsou probity naskrz a že rána v jeho boku má délku 8 cm a teče z ní tepenná krev. V závěrečném vyjádření prof. Romanelli napsal: „Etiologie ran Otce Pia není přirozeného původu. Příčiny, které způsobily jejich vznik, je třeba hledat v nadpřirozené rovině. Medicína není schopna tento fakt vysvětlit.“

Stigmata sv. Otce Pia zkoumal i prof. Bignami, který byl ateista a předeem vylučoval možnost působení nadpřirozených sil, poněvadž v jejich existenci

prostě nevěřil. Po detailních zkoumáních profesor s údivem zjistil, že neexistují takové chemické substance nebo nemoci, které by byly schopny vyvolat zranění tohoto typu. Prof. Bignami doporučil kapucínovi speciální kúru, protože chtěl dokázat, že po dvou týdnech jejího působení se řeholníková rána zahojí. Přikázal aby: 1) Otec Pio neměl žádný přístup k jódovým a jiným lékařským prostředkům; 2) aby mu byly rány zabandážovány a zapečetěny za přítomnosti dvou svědků; 3) rány měly být kontrolovány každého dne ráno po osm dní a po kontrole na ně měly být opět přiloženy pečeti. Představení Otce Pia na něj dozírali, aby jeho ošetřování podle profesora Bignamiho byla prováděna s naprostou přesností. Po dvou týdnech bylo potvrzeno, že rány sv. Otce Pia se nezahojily a celou dobu hojně krvácely.

Dalším vědcem zkoumajícím řeholníková stigmata byl prof. Giorgio Festa, který v závěrečné zprávě napsal o dokonalém fungování celého nervového systému Otce Pia a ovládní jeho smyslů. Potvrdil, že vzhled a etiologii kapucínových stigmat není možné objasnit na základě lékařské vědy.

Svatý Otec Pio měl na rukou, na nohou i v boku tepennou krví neustále krvácející bolestné rány – viditelná znamení Ježíšových muk a smrti. Rány, které nesl, i utrpení tělesná a duchovní z něho dělaly neobvyklého účastníka Kristova díla vykoupení lidstva skrze utrpení a kříž. Díky tomu se sv. Otec Pio stal neobvykle čitelným znamením Krista, kterému působíme

obrovské utrpení, když skrze hříchy odmítáme jeho lásku a pohrdáme jí.

Po padesát let kapucínova stigmata stále krvácela, vůbec se neměnila, nezasychala a zůstávala stále taková, jaká se ukázala v den stigmatizace. Nepodlehla žádným degeneračním změnám, nikdy se nehojila a nevydávala nepříjemné zápachy, nevyvolávala také stavy odumírání kůže a nikdy se na nich neobjevily vředy. Existence těchto ran byla v absolutním rozporu s přírodními zákony a pro vědu zůstává nerozluštěnou záhadou.

Ve chvíli smrti sv. Otce Pia se jeho rány úplně ztratily a nezanechaly po sobě sebemenší jizvu. Pro lékaře to byl další neuvěřitelný zázrak, protože normálně rány způsobené poškozením tkání po sobě zanechávají trvalou stopu v podobě viditelných jizev. Fakt, že řeholníkovy rány se ztratily ve chvíli jeho smrti, aniž by zanechaly jakékoliv jizvy, je pro lékařskou vědu případem absolutně nevysvětlitelným. Stigmata sv. Otce Pia jsou výmluvným znamením vyzývajícím lidi k obrácení. Bůh ve svém velikém milosrdenství dává lidem skrze Otce Pia šanci vrátit se k němu ve zvláště těžkém čase veliké duchovní krize, ve které se dnes lidstvo nachází.

Výzva k obrácení

Nesčetná zázračná uzdravení, uskutečněná díky zprostředkování sv. Otcem Piem, jsou znamením zvoucími k obrácení, čili k duchovní proměně. Pro lidi nevěřící jsou Pán Bůh, nebe, peklo, očis-

tec, život věčný, andělé či zlí duchové je-
nom prázdna slova. Avšak pro lidi věřící
ta označení znamenají velmi konkrétní
skutečnost. Milost víry se dá získat pro-
střednictvím obrácení čili skrze přijetí
daru Božího milosrdenství, které snímá
všechny hříchy. Obrácení je charakteri-
zováno úplnou změnou smýšlení a hod-
not. Od té chvíle se pro člověka stane
Ježíš Kristus jediným Pánem a největší
láskou. Souvisí také s úplným skončením
s každým hříchem a se započatím života
podle požadavků evangelia.

Největšími zázraky, které se staly na
přímluvu sv. Otce Pia, byla nepochybně
obrácení. Každého dne se ve zpovědnici
sv. Otce Pia uskutečňovaly zázračné pro-
měny srdcí. Jedním z nejznámějších pří-
padů bylo obrácení proslulého italského

právníka Cesara Festy, poradce krále Vik-
tora Emanuela III., který dosáhl nejvyšší
stupeň zasvěcení mezi zednáři. Festa byl
mistrem zednářské lóže v Janově a zce-
la bezohledným způsobem bojoval pro-
ti katolické církvi. Z obyčejné zvědavos-
ti se kdysi vypravil za Otcem Piem, a po
hodinové rozmluvě s ním poklekl a po-
prosil o zpověď. Když se vrátil do Jano-
va, na tajném setkání zednářské lóže od-
volal svou přísahu a odvážně vyznal svoji
víru v Ježíše Krista.

Rovněž i jiní zarytí zednáři a ateisté se
díky Otcovi Piovi změnili v horoucí katolí-
ky. Mezi nimi byli: proslulý biolog Ezio
Saltamerenda, nejpopulárnější italský te-
levizní konferenciér v 50. letech - Mario
Riva, známý italský cyklista Fausto Cop-
pi, uznávaný turínský spisovatel Pitigrilli,
hrdina francouzského hnutí odporu - lé-
kař Michel Boyer, nejbojovnější komu-
nista z Velletri - Constante Rosatelli, bo-
jovná komunistka Italia Bettiová, známá
jako „baba herodeska Karla Marxe“, svě-
tově proslulý sochař Francesco Messina,
známý komediální herec Carlo Campa-
ni, herec Mario Amendoli, populární he-
rečky Elza Merliniová, Liza Gastoniová,
Lea Padovaniová, Silvana Pampaniniová
a mnoho dalších osob.

Svatý Otec Pio připomínal lidem, že
Ježíš Kristus - skutečný Bůh a skutečný
člověk - trpěl a zemřel na kříži za naše
hříchy a vstal z mrtvých pro nás a pro na-
ši spásu. Když lidé na tuto pravdu zapo-
mínají, nebo ji ignorují či falšují, Pán Bůh
zasahuje prostřednictvím mimořádných
znamení a zázraků. V životě a působení
sv. Otce Pia dal Pán Bůh lidstvu neoby-
čejně čitelné znamení vyzývajícím k obrá-
cení, k jeho nalezení skrze utrpení a vytr-
valou modlitbu plnou důvěry. „Hledá se
Bůh v knížkách,“ napsal kapucín, „a na-
chází se v modlitbě. Krize ve víře vzniká-
jí z nedostatku modlitby. Bůh se nenachá-
zí v knížkách, ale v modlitbě. Čím víc se
kdo modlí, tím víc nachází Boha, a jeho
víra vzrůstá. Děti moje, nikdy nezanedbá-
vejte modlitbu. Modlete se často během
dne. Jen když se budete modlit, najdete
a zažijete Boží milost. Modlitba je chle-
bem i životem duše, oddechem srdce, se-
tkáním s Bohem. Když zažíváte stavy ne-
důvěry, pochybnosti, strachu, trápení, je
třeba se obzvláště utíkat k Pánu v modlit-
bě a nacházet v ní posilu a povzbuzení.“

*Výstřižky z italského tisku popisující historii Gemmy di Giorgi,
která začala vidět, aniž by měla zornice. Vpravo současná fotografie Gemmy.*

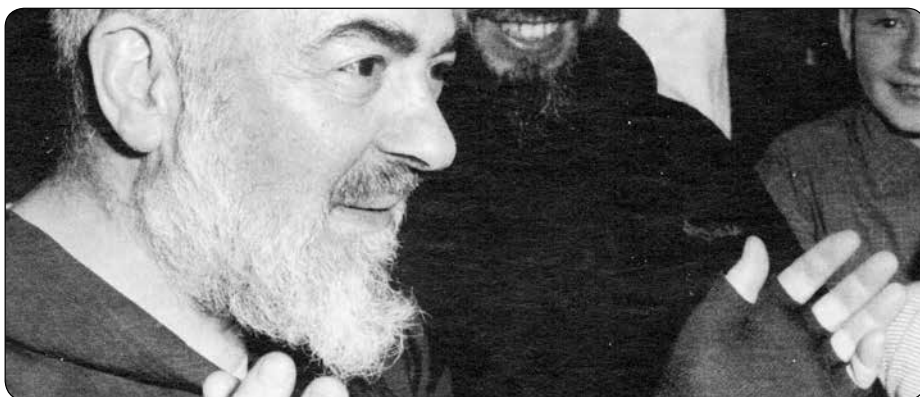
Hrdinská víra

Svatý Otec Pio nás učí, že máme dělat všechno, aby se v našem životě vyplňovala Boží vůle. Proto se musíme denně odevzdávat Bohu a stávat se jeho úplným vlastnictvím. Jenom tehdy budeme volní od strachu a starostí, budeme vědět, že když se nás dotkne utrpení, nemoc i perspektiva blízké smrti, budeme bezpeční v milujícím Božím objetí. Tehdy se také ty bolestné zážitky přičiní o prohloubení našeho duchovního dobra. Pán Bůh nás nemůže spasit bez toho, abychom se podíleli na jeho utrpení za spásu světa. Takového naprostého odevzdání se do vůle Boží je možné dosáhnout pouze skrze každodenní modlitbu plnou dětské důvěřivosti, vytrvalou modlitbu a Eucharistii.

Svatý Otec Pio byl především člověkem heroické víry a neustávající modlitby. Během svého pozemského života velmi trpěl, ale to utrpení obětoval Bohu jako vynahrazení za hříchy jiných lidí. Řeholnickovým povoláním byla láska, která se nejúplněji projevila ve spoluutrpení s Kristem pro spásu lidstva. Říkal: „Všechno je obsaženo v těchto slovech: spaluje mě láska k Bohu a k bližnímu (...). Duše mají velkou cenu, musíme je získávat tak, jak to činil Ježíš Kristus.“

Svatý Otec Pio nám připomíná, že utrpení přijaté s láskou a prožívané s vírou, ve sjednocení s Ježíšem Kristem, má obrovskou cenu. Stává se cestou naší spásy. Kapucín na téma utrpení takto psal ve svých dopisech: „Netrap se tím, že se přirozenost bouří proti utrpení, poněvadž, kromě hříchu, je to něco úplně přirozeného. Tvoje vůle, díky Boží pomoci, bude vždycky překonávat utrpení, a pokud nebudeš zanedbávat modlitbu, Boží láska nikdy nezeslábne ve tvé duši (...). Andělé nám závidí jenom jedno: že nemohou trpět pro Boha. Pouze utrpení dovoluje říci zcela s přesvědčením: Můj Bože, dobře víš, že Tě miluji (...). Ano, miluji kříž, jenom kříž; miluji ho proto, že ho vidím na ramenou Krista (...). Nemiluji utrpení samo o sobě; prosím o ně Boha, toužím po něm kvůli plodům, které mi dá. Ono totiž odevzdává chválu Bohu, zachraňuje bližní v tom vyhnanství, osvobozuje duše z očišťovacího ohně. Utrpení je mým každodenním chlebem (...). Nechtějme popírat, že utrpení nutně potřebuje naše

duše a že kříž musí být našim každodenním chlebem. Jako tělo potřebuje pokrm, tak duše potřebuje kříž – den po dni – aby se očišťovala a odtrhávala od stvoření. Je třeba porozumět, že Bůh nechce a nemůže nás spasit ani posvětit bez kříže; čím víc do sebe vtahuje nějakou duši, tím více ji očišťuje křížem (...). Pán Ježíš od tebe nežádá, abys s ním zvedala kříž po celý

život, ale nesla jeho malý kousek, ve kterém se hromadí lidská utrpení (...). Především se cítím povinen ti říci, že Ježíš potřebuje takového člověka, který spolu s ním trpí pro lidskou bezbožnost, a proto tě vede cestami utrpení. Ale ať je vždy slavena jeho láska, která dokáže smíchat sladké s hořkým a proměňovat přechodná životní utrpení ve věčnou odměnu (...). Kdo začíná milovat, ten musí být připraven přijmout utrpení.“

Demaskování satanova působení

Velmi závažným posláním sv. Otce Pia bylo odhalení existence a působení zlých duchů. Řeholník byl jmenovitým objektem nenávisti satana, který si na něm s neslychanou brutalitou vyléval svůj hněv. V noci často z kapucínovy cely vycházely podivné zvuky. Zlí duchové ho nejednou bili do krve, ukazovali se mu ve strašných scénách v podobách nahých, krásně tančících dívek a strašlivých zvířat; někdy přijímali podobu jeho strážného anděla. Svátý Otec Pio psal: „Ježíš jim dovoluje vylévat si zlost na mé osobě. Jsem od nich celý zmlácený nesčetnými ranami.“

Strategií působení zlých duchů je, že se skrývají a namlouvají lidem, že neexistují. Tímto způsobem mají usnadněný úkol svádět lidi ke hříchu, ponořovat je do otroctví zla a dovádět do pekla. V jednom ze svých dopisů sv. Otec Pio napsal: „Bi-

tevním polem mezi Bohem a satanem je lidská duše. To v ní se děje ta válka v každé chvíli života. Je třeba, aby duše umožnila volný přístup Pánovi a jím byla plně vyzbrojena nejrůznějšími zbraněmi, aby ji jeho světlo osvětlovalo a ukazovalo, kde tkví zlo. Je třeba, aby se duše oděla v Ježíše Krista, do jeho pravdy a spravedlnosti, aby si navlékla pancíř víry a slova Božího,

teprve tak zvítězí nad mocnými nepřáteli. Aby se mohla obléci v Ježíše Krista, nutně musí umřít lidské »já«.

Svatý Otec Pio připomínal svým duchovním dětem, že satan dělá všechno, aby člověk nešel cestou víry přivádějící ke sjednocení s Bohem. Proto varoval: „Ať tě neudivuje a neděsí šílený satanův útok, který mnohokrát pocítuješ. On, jak víš, bude do smrti pronásledovat duše, které mu nebudou chtít naslouchat, nebudou mu chtít podlehnout. Jeho nenávisť se stane tím větší, čím více vidí, že se jeho naděje na získání těch duší pro sebe obracejí vniveč. Ale ty postupuj dál svou cestou; posiluj se modlitbou, pokorou, ničím neomezenou důvěrou v Boží pomoc. Odevzdej se zcela Bohu Otci jako jeho milované dítě. Vrhni se do jeho náruče plné lásky a neboj se zápasu, který satan svede s tebou. On nemůže nic učinit duši, která vkládá do Boha celou svou důvěru. On na tebe může jediné útočit, avšak v hranicích, v jakých mu to bylo dovoleno shůry; Bůh nedovolí nikdy, aby tě pokušení trápilo nad tvoje síly.“

Prosme sv. Otce Pia, aby nás učil věřit, milovat Pána Boha celým svým srdcem a vítězit modlitbou i postem v každodenním zápase s největšími nepřáteli naší spásy.

*Z Milujcie się! 4/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Moderní encyklika proti modernismu (3)

O některých falešných názorech, které podkopávají základy katolické nauky

Aktuálnost encykliky sv. Pia X. *Pascendi Dominici gregis*

Modernistická víra

Poté, co encyklika *Pascendi* probrala modernistu jakožto náboženského filosofa, zastavuje se u modernisty jakožto věřícího. Zatímco pro filosofa božská realita existuje, jak jsme viděli, pouze v duchu toho, kdo věří, má věřící za jisté, že božská realita existuje sama o sobě a nezávisle na věřícím. „A táže-li se, na čem se toto tvrzení věřícího zakládá, odpoví: na soukromé zkušenosti každého člověka.“⁽¹⁾ Náboženským cítem dosahuje totiž člověk bezprostředně božskou realitu a nabývá takové přesvědčení o Bohu, že to převyšuje veškeré přesvědčení, které lze získat rozumovým poznáním. Důsledkem tohoto založení víry v Boha na zkušenosti je považování všech náboženství za pravdivé. Zásady modernistů o zkušenosti se také přenášejí na pojetí posvátné Tradice jakožto sdílení původní zkušenosti.

Co se pak týká vztahu mezi vírou a vědou, *Pascendi* ukazuje na to, jak modernisté na základě výše uvedených principů chápou obojí jako zcela separované: „[...] věda se zabývá jevy, v nichž není místa pro víru; víra se naopak zabývá božskými věcmi, jež jsou vědě naprosto neznámé.“ To ovšem modernistům nebrání tvrdit, že zatímco věda je na víře zcela nezávislá, víra je a má být podřízena vědě.

Jak rozdílnou cestou než modernisté jde encyklika *Fides et ratio* a řezenská přednáška Benedikta XVI.! V první sv. Jan Pavel II. vyzývá:

At se nezdá nemístná má rozhodná a naléhavá výzva, aby víra a filosofie znovu dosáhly hluboké jednoty, která je uschopní k tomu, aby při vzájemném respektování autonomie byly věrné své vlastní podstatě. (č. 48)

Druhá – přednáška Benedikta XVI. – povzbuzuje k novému spojení rozumu a víry.

Modernistická teologie

Od modernisty věřícího je jen krůček k modernistovi teologovi. Zásady, které byly stanoveny modernistickou náboženskou filosofií a potvrzeny modernistickým pojetím víry, jsou modernistickou teologií zpečetěny. Postup je podle encykliky velmi snadný:

Filosof říká, že *princip víry je imanentní*; věřící k tomu dodává, že *tímto principem je Bůh*, a teolog uzavírá: *Bůh je tedy člověku imanentní*. Odtud *teologická imanence*. A opět: filosof má za jisté, že *představy předmětu víry jsou pouze symbolické*, věřící má rovněž za jisté, že *předmětem víry je Bůh sám v sobě*; teolog tudíž vyvo-

zuje, že *představy božské reality jsou symbolické*. Odtud *teologický symbolismus*.

Poté *Pascendi* probírá modernistické chápání některých teologických témat, totiž opět dogmatu, bohoslužby a svátosti jakožto pouhých znamení, Pisma svátého jakožto sbírky náboženských zkušeností a biblické inspirace jakožto pouhého silnějšího popudu, jímž je věřící nutkán, aby projevil svou víru slovně. Všechny tyto teologické nauky modernistů odporují stálému učení Církve před encyklikou *Pascendi* i po ní až do současnosti.

To, co jsme právě řekli, můžeme také konstatovat v případě dalšího teologického tématu, kterým je Církev. Ta je podle modernistů „plodem *kolektivního vědomí*, čili souhrnem vědomí jednotlivců, jenž vlivem *životní permanence* závisí na některém prvním věřícím, jímž je u katolíků Kristus“. Církev má zapotřebí autoritu, ale tato autorita není bezprostředně od Boha, nýbrž prýští ze samotné Církve. U vztahů mezi Církví a státem panují pak podle modernistů obdobné vztahy jako mezi vírou a vědou: obojí je zcela separované pro odlišné cíle, avšak Církev má být podrobena státu v časných záležitostech. Také magisterium je viděno modernisty v duchu jejich zásad: v příkrém rozporu s naukou učitelského úřadu Církve o sobě samém je pojmáno jako vycházející z vědomí jednotlivců a na něm zcela závislé. Stačí, když dáme vedle sebe modernistické učení o Církvi a dogmatickou konstituci II. vatikánského koncilu o Církvi *Lumen gentium*, abychom jasně viděli, že obojí kráčí opačnou cestou.

Konečně encyklika *Pascendi* kritizuje modernistický obecný evolucionismus: v dogmatech, Církvi, bohoslužbě, posvátných knihách a v samotné víře není nic stálého a nezměnitelného, ale vše je podřízeno zákonům vývoje. Vývoj zde vzniká z konfliktu dvou sil v Církvi: konzervativní a pokrokové.

Odmítání vidět uvedený konflikt jako faktor vývoje Církve zůstává stále aktuální – dnes snad ještě více než v době

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrdečněji zve na

NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN

konané v pátek 14. října 2022 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.

Úmysly procesí: Za odčinění urážek způsobených Trojjedinému Bohu a Panně Marii; za ochranu rodiny a manželství jako svazku muže a ženy; za odčinění hříchu potratu a návrat lidstva k Božím přikázáním; za svatost kněží a zachování pravé katolické víry; za pokoj a mír v lidských srdcích a na celém světě.

ORGANIZACE POUTĚ: 21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova)

• 00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler) • po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem. Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod. Na Svatý Hostýn je vyveze autobus před zahájením procesí.

Autobus pro poutníky zastavuje na těchto místech: KOJETÍN – od kostela Panny Marie – v 19.45 hod. • KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana – ve 20.00 hod. • HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru – ve 20.15 hod. • HOLEŠOV – autobusové nádraží – ve 20.30 hod. Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět. Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon: 606 484 928. Informace také na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

sv. Pia X., neboť mnozí současní teologové ve svém učení o Církvi vycházejí z „dialektického“ pojetí protikladů a napětí v Církvi jakožto principu jejího života.⁽²⁾ Zde má také původ mentalita, která je dnes dosti rozšířená a jež se často promítá i do postoje vůči encyklice *Pascendi*, totiž mentalita, že magisterium představuje konzervativní a zpátečnickou sílu a nejbystřejší teologové naopak sílu pokrokovou a že na základě nutného zákona vývoje dochází k tomu, že učitelský úřad postupně a s určitými napětími přijímá za své to, co hlásali pokrokoví teologové a co on sám předtím odmítal. *Fides et ratio* se v této souvislosti zmiňuje kriticky o současném historicismu, který soudí, že to, „co platilo jako pravdivé v jedné době [...], nemusí už být pravdivé v jiné době“ (č. 87), a o teologickém modernismu, který „zaměňuje aktuálnost s pravdivostí“ (č. 87).

Modernistická historie a historická kritika

Další pozornost encykliky *Pascendi* je věnována modernistovi historikovi a historickému kritikovi. Je tu podtržena jejich závislost na modernistických filosofických principech: „Vše se tu děje vlivem *apriorismu*, a to *apriorismu* plného hereze.“ Tímto heretickým filosofickým *apriorismem* jsou již probírané zásady agnosticizmu, transfigurace a defigurace ze strany víry. Na jejich základě musí historik a následně kritik důsledně rozlišit mezi reálnými lidskými dějinami a jim protikladnými dějinami víry, do kterých je třeba vykázat Boha a veškeré božské zasahování do lidských událostí, a má očistit historické jevy od jejich přetvoření a znetvoření vírou. Další filosofické zásady životní imanence a evolucionismu pak vysvětlují, že veškeré děje, které získáme zmiňovaným očišťováním, vyplývají z určitých nutností či potřeb, které se v průběhu věků různě vyskytovaly v Církvi, a že tyto děje jsou podrobeny zákonu stálého vývoje.

Zhoubnost tohoto pojetí se zvláště projevuje v pohledu na Pána Ježíše Krista, u něhož se rozlišuje mezi Kristem historickým a Kristem víry – mluví se tak vlastně o dvojím Kristu: „Jeden skutečný, druhý, který nikdy neexistoval a patří jen do oblasti víry; jeden, jenž žil na určitém místě

a v určité době, druhý, jehož nacházíme pouze ve zbožných rozjímáních víry.“ Potvrzuje se tak to, co píše encyklika o modernistech ve své úvodní části: „Útočí na vše, co je svaté v Kristově díle, a nešetří ani samu osobu božského Vykupitele, kterého svatokrádežnou opovázlivostí snižují na pouhého a prostého člověka.“

Také v této oblasti bychom mohli uvést mnohá svědectví následného magisteria. Postačí však citovat zvláště slavnostní vyhlášení II. vatikánského koncilu:

Svatá matka Církve pevně a vytrvale pokládala a pokládá za jisté, že čtyři zmíněná evangelia, jejichž historičnost bez váhání potvrzuje, věrně podávají to, co Boží Syn v době svého života mezi lidmi pro jejich věčnou spásu skutečně konal a učil až do dne, kdy vstoupil na nebe. (konstituce *Dei verbum*, č. 19)

Encyklika *Pascendi* také poukazuje na důsledky modernistické historie a kritiky v oblasti biblického výkladu. V souvislosti s názorem modernistů o vývoji biblických knih uvádí slova, která jsou nejenom aktuální tváří v tvář současným, rychle se měnícím a vzájemně se popírajícím hypotézám o vzniku biblických knih, ale také vtípná:

Tvrdí pak dále, že stopy tohoto vývoje jsou tak zřejmé, že by se téměř dala napsat jeho historie. Ba ji skutečně popisují, a to s takovou jistotou, že se zdá, jako by na vlastní oči viděli jednotlivé spisovatele, kteří se v různých dobách přičinili o rozšíření posvátných knih.

Zde je potřeba poznamenat, že *Pascendi* odmítá především tu historicko-kritickou metodu výkladu Písma svatého, která vychází z uvedených filosofických principů.⁽³⁾ Následné magisterium – především encyklika Pia XII. *Divino afflante Spiritu*⁽⁴⁾ a konstituce II. vatikánského koncilu *Dei verbum* – pak doplnilo negativní kritiku ze strany *Pascendi* o pozitivní stanovění zásad zdravé biblické kritiky. Na filosofická východiska biblického výkladu je třeba dávat pozor, jak na to upozorňuje i encyklika *Fides et ratio*:

Všichni, kdo se věnují studiu Písma svatého, musí si stále uvědomovat, že i různé

hermeneutické metody se zakládají na určité filosofické koncepci: tu je třeba zvážit, dříve, než se aplikuje na posvátné texty. (č. 55)

Modernistická apologetika a reforma

Také modernistická apologetika je závislá na modernistických filosofických principech, a to ve dvojím směru: nepřímou, když využívá historie, která byla podle výše uvedených pokynů filosofie okleštěna, a především přímo, když vychází z agnosticizmu a imanentismu. Tato apologetika, jak praví encyklika, „není způsobilá k budování, nýbrž k boření, nikoliv k tomu, aby katolík tvořila, nýbrž k tomu, aby samotné katolík svedla k herezi“.

Posledním typem modernisty, kterého *Pascendi* probírá, je reformátor: chce reformovat filosofii a teologii odstraněním scholastiky, demokratizovat církevní vládu, zrušit celibát atd.

(Pokračování)

Podle RC Monitor 24/2014,

Vánoční příloha

(Upraveno a doplněno autorem)

Poznámky:

- (1) Obdobně jako v případě náboženského citu zde nejde o odmítání samotné zkušenosti, ale jejího zvyčnění, tedy o bludnou *sola experientia* („pouhou zkušenost“).
- (2) Srovnej výstižnou prezentaci této nauky o Církvi od Benoît-Dominique de La Soujeole: *Le Sacrement de la communion: Essai d'écclésiologie fondamentale*. Fribourg: Éditions universitaires; Paris: Cerf, 1998, s. 186–194.
- (3) Srovnej, co v této souvislosti píše Papežská biblická komise: Dokument *Výklad Bible v Církvi* (15. 4. 1993). Přel. pracovní skupina Katolického biblického díla v ČR. Praha: Zvon, 1996, s. 27–28: „Do jaké míry lze tyto metody [tj. vědecké metody pro studium antických textů] považovat za vhodné pro výklad Písma svatého? Pastorační prozíravost Církve dlouho odpovídala na tuto otázku zdrženlivě, protože ony metody, přes své pozitivní prvky, byly často spojeny s postoji odporujícími křesťanské víře.“ Srovnej také knihu Alfonse Sarracha: *Skandál století: O neudržitelné kritice evangelií*. Přel. Lubomír Štula. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2005. Ještě můžeme dodat, že určitě okouzlení historicko-kritickou metodou současnou bibliistikou do určité míry opouští.
- (4) Byla publikována 30. září 1943. Český překlad encykliky Jana Merella se nachází v jeho knize *Studium a četba Bible podle encykliky Pia XII. „O časovém podporování biblických studií“*. Praha: V. Kotrba, 1949.

Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české za požehnání a pokoj Praze a zemi české

Praha • úterý 27. září 2022 • 12-17 hodin

Při příležitosti svátku sv. Václava, hlavního patrona české země, Dne české státnosti a k uctění 100. výročí úmrtí českého krále bl. Karla I. pořádá Hnutí duchovní obnovy národa s Kolegiátní kapitulou sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským **Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české, které se uskuteční v Praze dne 27. září 2022.**

Svatováclavské putování s Palladiem země české nám připomíná, že Palladium obdržela sv. Ludmila při přijetí svatého křtu uděleného sv. Metodějem na znamení křesťanské víry, kterou šířila v Čechách. Palladium předala svému vnuku Václavovi, aby moudře vládl a rozhovňoval víru svatou. Ochranný štít Palladium provázal sv. Václava, když se vydával z Pražského hradu k dojednání smíru s nepřáteli, k ochraně Prahy a zajištění pokoje v české zemi.

K uctění tohoto příkladu sv. Václava a rozvíjení odkazu se vydává procesí

z Pražského hradu, který je místem odpočinutí sv. Václava, s Palladiem země české posvátnými místy Prahy k uctění mučedníků, světců a národních patronů, k modlitbě za smír a ochranu před vším zlem, místy historického a společenského významu k požehnání k dobrému konání a pokojnému soužití občanů v Praze a zemi české.

Svatováclavské putování bude zahájeno mší svatou ve svatojiřské bazilice na Pražském hradě a převzetím Palladia země české u hrobu sv. Ludmily. Procesí vyjde ze svatojiřské baziliky k uctění sv. Prokopa do kostela Všech svatých a pokračuje do svatovítské katedrály k uctění světců a patronů katedrály a uctění sv. Václava ve svatováclavské kapli. Průvod s Palladiem půjde z Pražského hradu do kostela Panny Marie Vítězné k modlitbě a uctění Pražského Jezulátka, dále po Karlově mostu a po uctění sv. Jana Nepomuckého do kostela křížovníků k uctění sv. Anežky České. Procesí bu-

de pokračovat na Staroměstské náměstí do radniční kaple a pak k obnovenému Mariánskému sloupu a do kostela Matky Boží před Týnem k uctění Palladia města Prahy – Panny Marie Rynecké. Putování bude zakončeno u sousoší sv. Václava na Václavském náměstí požehnáním Palladiem Praze a zemi české.

Procesím je vyjádřena starost a zodpovědnost věřících za uchování duchovních tradic a rozvíjení křesťanských hodnot, na kterých byla budována česká státnost a které jsou předpokladem k pokojnému soužití a spolupráci všech občanů bez rozdílu vyznání a přesvědčení k vytváření společného dobra, k rozvoji vlasti a národa.

*P. ThDr. Jiří Koniček,
předseda Hnutí duchovní obnovy národa,
organizátor Svatováclavského putování
Prahou s Palladiem země české*

(Redakčně upraveno)

PROGRAM SVATOVÁCLAVSKÉHO PUTOVÁNÍ PRAHOU DNE 27. 9. 2022

12.00 – 12.45

Zahájení: Pražský hrad – svatojiřská bazilika – mše svatá ke cti sv. Ludmily a sv. Václava za pokoj a požehnání zemi české (celebruje Mons. Zdeněk Wasserbauer, Th.D., pomocný biskup pražský) – modlitba u hrobu sv. Ludmily – převzetí Palladia země české a požehnání.

12.45 – 13.15 – *průvod: svatojiřský klášter* – zastavení na nádvoří a modlitba za prezidenta a ústavní činitele České republiky – *katedrála sv. Víta – Svatováclavská kaple.*

13.15 – 13.45

Zastavení: katedrála sv. Víta – Svatováclavská kaple – modlitba u hrobu sv. Václava.

13.45 – 14.15 – *průvod: Pražský hrad – Hradčanské náměstí* – požehnání kardinála Dominika Duky poutníkům a městu Praze Palladiem země české – z Hradčan. *Průvod: Nerudova – Malostranské náměstí* – zastavení: požehnání zastupitelům Parlamentu – *chrám Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátka).*

14.15 – 14.30

Chrám Panny Marie Vítězné – pobožnost a uctění Pražského Jezulátka.

14.30 – 14.45 – *průvod: Karlův most* – zastavení a modlitba u sochy sv. Jana Nepomuckého – *Křížovnické náměstí.*

14.45 – 15.15

Zastavení: křížovnický kostel – modlitba k sv. Anežce – zastavení u viničního sloupu sv. Václava. 15.15 – 15.30 – *průvod: Křížovnické náměstí – Platněřská ulice – Staroměstské náměstí.*

15.30 – 15.45

Zastavení: kaple Staroměstské radnice – modlitba za zastupitele Prahy.

15.45 – 16.00 – *průvod: Staroměstské náměstí* – zastavení u obnoveného Mariánského sloupu – *Staroměstské náměstí – kostel Matky Boží před Týnem.*

16.00 – 16.15

Zastavení: kostel Matky Boží před Týnem – uctění milostného obrazu Panny Marie Rynecké – palladia města Prahy.

16.15 – 16.45 – *průvod: Staroměstské náměstí – ulice Železná, Rytířská, Můstek – Václavské náměstí* – *socha sv. Václava.*

16.45 – 17.00

Zastavení: sousoší sv. Václava – zakončení procesí – předání Palladia.

17.00 – 18.00 – *účast na Svatováclavském duchovním zastavení na Václavském náměstí.*

Záštitu převzal: Miloš Zeman, prezident ČR; Dominik kardinál Duka OP, emeritní arcibiskup pražský; Miluše Horská, senátorka Senátu Parlamentu ČR; Jan Bartošek, místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR; Petr Hejma, starosta městské části Praha 1; Jan Wolf, zastupitel hlavního města Prahy.

Hlavní organizátor: Hnutí duchovní obnovy národa, z.s., Olomouc.

Duchovní doprovod: P. ThDr. Jiří Koniček.

Info: www.hnutiduchovnitradice.cz.

Partneři a spolupráce: Arcibiskupství pražské; Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi; Římskokatolická farnost u katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze; Rytířský řád sv. Václava; Svatojánský spolek.

Stáří je omezením i darem, zavrhnout ho znamená zradit život

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

dospělé. Je to jako tvrdá rána, která dopadá na již tak těžké období. Zdá se, že nemoc starého člověka uspiší příchod smrti a v každém případě zkrátí dobu života, kterou už tak považujeme za krátkou. Vkrádají se pochybnosti, že se neuzdravíme, že „tentokrát je to naposledy, co jsem onemocněl...“, a tak dále: takovéto myšlenky přicházejí na mysl... Člověk nedokáže snít o naději v budoucnost, která se nyní jeví jako neexistující. Slavný italský spisovatel Italo Calvino si všiml hořkosti starých lidí, kteří trpí ztrátou věcí minulých více, než se těší z příchodu nových. Ale scéna z evangelia, kterou jsme právě slyšeli, nám pomáhá doufat a už nám nabízí první lekci: Ježíš nenavštěvuje onu nemocnou stařenu sám, ale jde tam spolu se svými učedníky. A to nás nutí trochu se zamyslet.

Právě křesťanská komunita se musí postarat o seniory: příbuzní a přátelé, ale i komunita. Starší lidé musí navštěvovat mnozí, a to společně a často. Nikdy bychom neměli zapomínat na tyto tři řádky evangelia. Dnes zejména proto, že počet starších lidí výrazně vzrostl, a to i v poměru k mladým, protože se nacházíme v demografické zimě, rodí se méně dětí a je mnoho starších a málo mladých lidí. Musíme cítit odpovědnost navštěvovat starší lidi, kteří jsou často osamělí, a předkládat je Pánu s našimi modlitbami. Sám Ježíš nás naučí, jak je milovat. „Společnost je skutečně vstřícná vůči životu, když uznává, že život je cenný i ve stáří, postižení, těžké nemoci, a dokonce i tehdy, když vyhasíná.“ (*Poselství Papežské akademie pro život*, 19. února 2014) Život je vždycky cenný. Když Ježíš uvidí nemocnou starší ženu, vezme ji za ruku a uzdraví ji. Stejně gesto udělá, když vzkřísí mladou ženu, která zemřela: vezme ji za ruku a postaví ji, uzdraví ji tím, že ji postaví zpět na nohy. Ježíš tímto laskavým gestem lásky dává učedníkům první lekci: to znamená, že spása je ohlášena, nebo lépe řečeno, sdělena prostřednictvím pozornosti k této nemocné osobě; a víra této ženy září vděčností za laskavost

Boha, který se nad ní sklonil. Vracím se k tématu, které jsem v těchto katechezích opakoval: zdá se, že tato kultura odhazování odstraňuje starší lidi. Ano, nezabije je, ale společensky je vymaže, jako by byli břemenem, které je třeba nést: je lep-

ší je skrýt. To je zrada vlastní lidskosti, to je to nejošklivější, to je selekce života podle užitečnosti, podle mládí, a ne s životem, jaký je, s moudrostí stáří, s omezeními stáří. Staří lidé nám mají mnoho co dát: je v nich životní moudrost. Je toho tolik, co nás mohou naučit: proto musíme také učit děti, aby se staraly o své prarodiče a chodily k nim. Dialog mezi mladými lidmi a prarodiči, dětmi a prarodiči je zásadní pro společnost, je zásadní pro církev, je zásadní pro zdraví života. Tam, kde chybí dialog mezi mladými a starými, něco chybí a vyrůstá generace bez minulosti, tedy bez kořenů.

Jestliže první lekci nám dal Ježíš, tu druhou nám dává starší žena, která „vstala a začala jim sloužit“. I ve vyšším věku člověk může, ba dokonce musí sloužit komunitě. Je dobře, že starší lidé stále pěstují odpovědnost sloužit a překonávají pokušení stát stranou. Pán je neodhazuje, naopak jim znovu dává sílu sloužit. A rád bych poznamenal, že evangelisté na to v tomto vyprávění nekladou žádný zvláštní důraz: jde o normálnost následování, již se učedníci naučí v plném rozsahu na cestě formace, kterou proži-

jí v Ježíšově škole. Starší, kteří si zachovávají ochotu uzdravovat, utěšovat, přimlouvat se za své bratry a sestry – ať už jsou to učedníci, setníci, lidé sužováni zlými duchy, zavržení... – jsou snad nejvyšším svědectvím o čistotě té vděčnosti, která provází víru. Kdyby se starší lidé místo toho, aby byli odstraněni a vyřazeni ze scény událostí, které poznamenávají život společenství, dostali do středu společné pozornosti, byli by povzbuzeni k vykonávání vzácné služby vděčnosti Bohu, který na nikoho nezapomíná. Vděčnost starších lidí za dary, které od Boha ve svém životě obdrželi, jak nás učí Petrova tchyně, navrácí společenství radost ze společného života a dává více učedníkům základní charakteristiku jejího určení.

Musíme dobře pochopit, že duch přímluvy a služby, kterého Ježíš předepisuje všem svým učedníkům, není jen záležitostí žen: v Ježíšových slovech a skutcích není ani stín tohoto omezení. Evangelijní služba vděčnosti za Boží laskavost není v žádném případě zapsána v gramatickém schématu pána muže a služebnice ženy. To však nic neubírá na skutečnosti, že ženy mohou muže učit o vděčnosti a něze víry ve věcech, které jsou pro muže obtížněji pochopitelné. Také Petrova tchyně apoštolům na cestě za Ježíšem ukázala cestu ještě předtím, než k tomu oni sami dozráli. A zvláštní jemnost Ježíše, který se „dotkl její ruky“ a „jemně se nad ní sklonil“, od samého počátku jasně ukazovala jeho zvláštní citlivost vůči slabým a nemocným, již se Boží Syn jistě naučil od své Matky. Prosim, zajistíme, aby starší lidé, dědečkové, babičky, byli nablízku dětem, mladým lidem, aby jim předávali tuto životní paměť, tuto životní zkušenost, tuto životní moudrost. Pokud se nám podaří propojit mladé a staré lidi, bude to znamenat i větší naději pro budoucnost naší společnosti.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Nebe nad močály (11)

Životopisný román sv. Marie Goretti (16. 10. 1890 – 6. 7. 1902)

Vězeň

Alessandro seděl ve vězení. Ve Ferriere šlo všecko obvyklým tempem. Pro ty, kteří se dívají jen na zevnější stránku, událost skončila. Ale pro ty, kteří chtějí pozorovat duchovní dějiny za kulisami prostoru a času, začíná teprve vlastní drama.

Při výslechu se zločinec přiznal k vraždě. S cynickou vypočítavostí chtěl Mariettu vyličit jako svůdkyni, ale nikdo mu neuvěřil, neboť ji všichni dobře znali. Potom se snažil soudci dokázat, že mu šlo o to, aby se dostal do vězení, aby měl chléb a práci. Ani to mu neuvěřili. Sedí už proto několik týdnů zatrpklý ve vyšetřovací vazbě. Jednoho dne se otevřely dveře cely. Na prahu se objevil shrbený muž v ošumělých svátečních šatech – starý Serenelli. „Sandro!“ – „Otče!“ Otec si přitáhl lavici a sedl si. Dlaněmi si zakryl oči a dal se do pláče. „Otče, to nedělej, to ne!“ – „Cos to učinil, Sandro?“ – „Nemluv o tom.“ – „Tak o čem máme mluvit?“ Starý Serenelli vycítil lítost v synově srdci. Nemá smyslu dorážet na něho otázkami a výčitkami. Nesmí tu padnout slovo o Ferriere, ani o matce Assuntě, o dětech a zvláště o Mariettě. Alessandro si přejížděl rukou po vlasech i po košili a po zarostlé bradě, ale otec si myslel: „Vypadá doopravdy jako zločinec.“ Potom řekl: „Tak tady máš několik lir, abys měl něco pro příležitostné věci.“ – „Co jinak?“ – „Jinak je všecko při starém. A co ty?“ – „Dostanu asi doživotí.“ – „To se nedá posoudit.“ – „To jsi i ty proti mně?“ – „Kdo ti to řekl?“ – „Tak tedy dobře.“ A zase ticho. Tíše sedí otec i syn. Ani se na sebe nedívají. A přece jsou si takto bližší, než kdyby mluvili. Spojuje je krev, domov, pole, dům, kuchyně. Potom otec vstal: „Tak se měj dobře.“ – „Ty také.“

* * *

Proces způsobil veliký rozruch. Když došlo k výslechu svědků, soudní síň byla nabitá. Napětí dostoupilo vrcholu, když do soudní síně vstoupil hlavní svědek: mat-

ka zavražděné. Nebyla nijak zaražená ani před soudci, ani před zvědavci.

Lidé si šeptali: „Teď už je s vrahem amen. Ta se už postarala, aby dostal provaz... Já na jejím místě bych mu oči vyškrabala. Jen se na něj podívejte, na toho lumpa, sedí tam, jako by se ho to vůbec netýkalo. Jaká je ještě mladá. Má nejvýš pětatřicet roků.“

Všecko ztichlo, když matka Assunta složila přísahu a na okamžik se zadívala jasnými dobráckými očima na Alessandra. Nezračila se v nich nenávisť. Byly v nich stopy velikého zármutku. Potom odpověděla na dané otázky:

„Otec si nedovedl u Alessandra získat žádnou úctu. Ale i Alessandrova zbožnost byla jen povrchní. I když chodil každou neděli do kostela a doma se modlil s námi růženec, jeho srdce u toho nebylo. Otec mu mimo to přinášel obrázky a neslušně ilustrované časopisy. Z nich si syn vystříhoval obrázky a lepil na stěny ve svém bytě. Je to uzavřená a nepřístupná povaha. Vždy se vyhýbal lidem. Třeba uvážit i to, že neměl matku, která by byla na něho působila láskou. Jeho mládí bylo těžké a neutěšené. Ve Ferriere musel těžce pracovat. Přiznávám, že dělník byl dobrý. Odpustila jsem mu, protože mu odpustila i Marietta. Udělejte mi to k vůli, páni soudcové, a nebuďte na něho přísní.“ Tak hovořila matka ve prospěch vraha své dcery. Jenže vrah si zacpal uši. Až když viděl, že z jejích očí nešlehá hněv ani zloba, dodal si odvahy a uši uvolnil. Že mu Marietta odpustila,

to neslyšel. Když se Assunta za něho přimlouvala, srdce se v něm hnulo lítostí. Povzbuzoval sám sebe: „Jen se nepoddávej citům, zůstaň pevný!“

* * *

A jeho srdce zase ztvrdlo. Když se lékařsky zjistilo, že má dobrý rozum, že zločin spáchal při úplném vědomí, měl být vlastně odsouzen na smrt. Ale měl teprve devatenáct roků. Jen jeho neplnoletost ho zachránila od provazu. Soud uvážil i jeho nesnadný život, smutné poměry jeho dětství a neutěšené mládí. To vše byly polehčující okolnosti. Proto dostal místo doživotního vězení třicet roků. Rozsudek na něho dolehl jako těžká rána palicí. Pomyslel si: Bylo by bývalo lépe, kdyby mi dali smrt provazem. Navenek cynicky zastíral vnitřní otřes. Dopravili ho do velké trestnice Regina coeli (Královna nebeská) v Římě.

Jako vězeň měl číslo 3142. Když uslyšel, že věznice má jméno „Královna nebeská“, bylo mu, jako kdyby zaslechl Mariettin *Zdravas* při růženci. Zpočátku se těšil, že se dostane do společnosti zajímavých lidí, zlodějů, lupičů a vrahů. Myslel si, že se mezi nimi pobaví. Ale jak se lekl, když se dostal do samovazby! Stůl, umyvadlo a horko, to by ještě ušlo. Vždyť jeho komůrka ve Ferriere také nebyla přepychově zařízená. Jenže tady byly mříže, ohrazený dvůr a příšerné chvíle, ve dne v noci sám se svými myšlenkami. To všecko bylo k zbláznění. Později o tom vypravoval: „Věřte mi, ta samotka je něco strašného, na zbláznění. Není už většího trestu. Stále sám se svými myšlenkami a pořád mlčet! Denně jediná hodina procházky na dvoře, a i tam vždycky jen sám a mlčet. Osamělý člověk – mrtvý člověk. Mnoho lidí se z toho skutečně zbláznilo. A to všecko snášet celé tři roky.“

* * *

„Sandro, přijdeš do pekla!“ Tuto hrozbu měl stále na mysli. Vždyť už toto jeho pozemské peklo bylo tak strašné. Mělo trvat třicet roků. A což kdyby se mělo v nepředstavitelném zhoršení dostavit jednou po celou věčnost? Věru, lepší by bylo, kdyby nebylo Boha a věčného Soudce! Ale on věděl, že Bůh existuje.

tuje. Výjevy z minulosti se proháněly jeho duší jako mátohy. Kolikrát se okolo něho mihla Marietta s kaštanovými vlasy, které jí vlály, a se džbánem v ruce. Dívala se na něho svýma černýma očima. Jindy zase viděl hořící svíčku před obrazem Panny Marie, jak se celá rodina při jejím světle modlí růženec. Zřetelně slyšel jednotvárnou odpověď. Potom zase k němu přišla matka Assunta, mateřsky se na něho zadívala a položila mu ruku na ramena. Pak zase viděl opilého otce, jak se potácí s lahví v ruce. Viděl i svoji jizbu, ověšenou různými obrazy. Byly tak špatné? Matka Assunta přeháněla, myslel si. A pole? Tam bývalo někdy horko! Ale byla tam volnost, vzduch. Připomínal si ten večer, kdy ho chtěli lidé zabít. Angelo měl v rukou vidle. Jistě by ho byl zabíjel. Ale, co by na to myslel. Myšlenky se však vracely znovu a znovu. Potom chytil dřevěný hřeben s jedenácti kovovými zuby a začal usilovně rozčesávat palmové listy. To byla jeho práce. Večer přišel dozorce pro hřeben, přepočítal zuby, že se musel Alessandro při tom zasmát. Kdo že by si tím pomohl na svobodu? Setmělo se a bylo chladno. A citelně chladno. Proto se ukryl pod příkrývkou. Někdy viděl skrz mříže i hvězdičky. Nad mořem je mnoho hvězd a vlnky šplouchají po obou stranách loďky. Pak Alessandro usnul.

* * *

„Co mi vlastně nejvíc chybí?“ ptával se Alessandro sám sebe. „Čtení. Já jsem noviny přímo hltal a v nich hlavně černou kroniku, kde se psalo o všech zločinech. Psalo se v nich i o Mariettě? Tady nemám ke čtení nic, vůbec nic.“ Jednoho dne vstoupil do jeho cely kaplan. Vězeň se zamračil. „Co ten tu chce? Vyzpovídat mě? Nesmím podlehnout citům. Nebudu ze sebe dělat zbožného.“ Ale najednou mu přišla na mysl věta: „Sandro, přijdeš do pekla!“ – „Buď ticho, Marietto!“ okřikl ten hlas v sobě. Kněz k němu hovořil, ale nedostával od něho žádné odpovědi. Copak ho ten mladík vůbec neslyší? Už ho chtěl nechat. Zatvrzelec, myslel si. Ale dal mu ještě jednu otázku: „Chtěl byste něco číst?“ Vězňovi zasvítily oči. „Ano, děkuji, velmi rád.“ Od té doby Alessandro četl a četl. Mezi knihami byla i kniha „Láska Boží“. Slovo Kristovo si pomalu a nepozorovaně razilo cestu do srdce člo-

věka. Kristus je trpělivý a má čas. Jednotvárná práce, ale osvěžující čtení. Alessandro se na toto čtení těší a čte a čte, přichází hodina vycházky na dvoře vězení. Je třeba nabrat do sebe co nejvíce čerstvého vzduchu. Tu mu vystupuje před oči moře a mořský vítr. Ano, to bylo kdysi, svoboda, vzduch, dálky, krása. Bylo to takové zvláštní. Když se díval na Mariettu, míval vřdycky dojem, jako by se díval do mořských dálek. Ale pak zase musel do cely, pracoval a potom četl. Přinášeli mu polévku a chléb. Tady měl chleba zadarmo, bez těžké práce na poli a bez toho horkého parna. Což jsem si to nepřál? Ale lepší bylo, když mu matka Assunta dávala talíř s polentou. Tma, zima, sám a sám. Bylo to k zbláznění. Alessandrovi se chtělo křičet. Ze všech svých sil tloukl do stěny.

Do věznice Regina coeli přišla italská královna, aby si ji prohlédla. Dala se do řeči s některými vězni. Nejdéle hovořila se zločinci v samovazbě. Nejvíce na ni zapůsobilo, jak si všichni stěžovali na samotu. „Já se zblázním. Bez řeči člověk

nemůže žít. Nepromluvit s nikým ani slovo!“ – „Když chodíte po dvoře, ani tehdy nesmíte spolu mluvit?“ – „Chodíme po jednom a musíme mlčet.“ – „Já vám trochu pomohu.“ Na rozkaz královny dovozlili trestancům ze samovazby být jednu hodinu na dvoře společně a při tom spolu mluvit. Právě v té době byl Alessandro přeložen do trestnice Noto na Sicílii. Zločince převázeli přes moře v uzavřené kabině a připoutané navzájem k sobě. Přece nějaká změna. Něco nového. Na Sicílii to vonělo. Na stromech visely citróny a pomeranče. Všude kvetly oleandry a rýže. Při přechodu ulicemi do věznice si připadal Alessandro jako omámený. „Ach, jak je svět krásný, a já tu jsem zavřený!“ Jeho srdce naříkalo. Ale oči zůstaly suché.

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: *Nebe nad močály. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2008. Druhé, přepracované vydání, dotisk.*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

který vydal sám sebe jako výkupné za všechny. To bylo zjeveno ve svůj čas; a já jsem byl ustanoven za hlasatele toho a za apoštola – to mluvím pravdu a nelžu – za učitele víry a pravdy mezi pohany. Přejí si tedy toto: vsude se mají muži modlit tak, že budou zvedat čisté ruce bez hněvu a sváru.

Evangelium – Lk 16,1-13

Ježíš řekl svým učedníkům: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že prý zpronevřuje jeho majetek. Zavolal ho a řekl mu: »Co to o tobě slyším? Slož účty ze svého správcovství! Správcem už dál být nemůžeš.« Správce si řekl: »Co si počnu, když mě můj pán zbavuje správcovství? Kopat neumím, žebrat se stydím. Už vím, co udělám, aby mě lidé přijali k sobě do domu, až budu zbaven správcovství.« Zavolal si dlužníky svého pána, každého zvlášť, a zeptal se prvního: »Kolik jsi mému pánovi dlužen?« Odpověděl: »Sto věder ole-

je.« Řekl mu: »Tady máš svůj úpis, honem si sedni a napiš padesát.« Pak se zeptal druhého: »Kolik ty jsi dlužen?« Odpověděl: »Sto korců pšenice.« Řekl mu: »Tady máš svůj úpis a napiš osmdesát.« Pán pochválil nepoctivého správce, že jednal prozřavě. Děti tohoto světa jsou totiž k sobě navzájem prozřavější než děti světla. A já vám říkám: Získávejte si přátele z nespravedlivého mamonu, abyste – až ho nebude – byli přijati do příbytků věčných.

Kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci, a kdo je v maličkosti nepoctivý, je nepoctivý i ve velké věci. Jestliže jste tedy nebyli věrni v nespravedlivém mamonu, kdo vám svěří pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrni v cizím, kdo vám dá, co je vaše? Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat a druhého milovat, nebo se bude prvního držet a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“

Pondělí 19. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Angelo Scarano – Čechoital
6:50 Made in Ružomberok **7:30** Stopy hutě **7:35** U NÁS
aneb Od cimbalu o lidové kultuře (124. díl): Ozvěny
– Pěsničky z Jasenné **9:10** Magazín Mary's Meals
9:30 Outdoor Films s Martinem Půlpánem (98. díl):
Z Evropy do Barmy pěšky a stopem **11:05** Pomoc má
mnoho tváří: Diakonie ČCE **11:30** V pohorách po horách:
Mosty u Jablunkova – Bílý Kříž, Moravské Beskydy
11:40 Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Když vy-
schnou studny **13:10** Mezi pražci (108. díl): Zář 2022
14:05 Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Svět
bez konce: Poslední věci života **15:00** Na pořadu ro-
dina (4. díl): Nevzdali jsme to **16:05** V souvislostech
16:25 Mladí salesiánští misionáři 2016 – Šalamounovy os-
trovy **16:40** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška
Mons. ThLic. Tomáše Holuba, Th.D. **18:00** Sedmihlásky
(132. díl): Šohajičku, či si **18:05** Příběhy Starého Zákona:
Neposlušnost prvních lidí **18:15** Žalman & spol. na
Mohelnickém dostavníku 2013 **19:05** Grotosky Bustera
Keatona: Frigo staví dům **19:30** Setkání: Václav Slavík
19:45 Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za
mír [L] **20:30** K jádru věci: s Tomášem Petráčkem [L]
21:35 Poutníci času: S Lumírem Kantorem **21:55** Kulatý
stůl: Film a spiritualita **23:20** Malíři velkých formátů
0:00 Cestujeme regionem Záhorie **1:00** Noční repríza
dopoledních pořadů.

Úterý 20. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Angelo Scarano – Čechoital
6:50 V pohorách po horách: Soláň – Vsetínské vrchy
7:05 Pole milosrdenství **8:00** Jak potkávat svět: s Jiřím
Suchým **9:05** V souvislostech **9:25** Beata Hlavenková &
Oskar Török na Slezské lili 2020 **9:50** Noční univerzita:
Jan Hábl – Péče o charakter v míru i válce **11:30** Živě
s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední mod-
litba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V po-
horách po horách: Ploská – Velká Fatra **13:00** Svědeckví
životu – Michal **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Achillovy
paty evoluce [P] **15:50** Místo, kde se nebe dotklo
země **16:10** Tajemná radost, Matka Rosa Vůjtěchová
17:25 Turiec, region magických vod **18:00** Sedmihlásky
(132. díl): Šohajičku, či si **18:05** Příběhy Starého
Zákona: Kain a Abel **18:10** Animované biblické příběhy:
Mesiáš přichází **18:40** Animované příběhy velikánů
dějin: Jana z Arku (1412–1431) **19:10** Setkání: Ivana
Váňová [P] **19:25** Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2022 [P]
19:45 Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L]
20:30 Výpravy do divočiny: Akustické projevy živoči-
chů [L] **21:35** Na startu **22:00** Příběhy odvahy a víry:
Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **22:30** Má
vlast: Třebíč **23:30** Terra Santa News: 14. 9. 2022
23:55 Vysočina – odkaz Josefa Jambora **0:35** Varhany
Slovenska – Veni Creator Spiritus **0:40** Zpravodajské
Noeviny: 20. 9. 2022 **1:00** Noční repríza dopoledních
pořadů.

Středa 21. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Scepán Delan – Lužický Srb
6:55 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2022 **7:20** Noční uni-
verzita: CSA Třešť 2014: přednáška Mons. ThLic. Tomáše
Holuba, Th.D. **8:30** Pěšky hezky česky: Svatojakubská
cesta **9:00** Generální audience papeže Františka [L]
10:05 Setkání: Ivana Váňová **10:20** Dědictví otců zachovej
nám, Pane... **10:40** Poletuchy: Na skok do Ústí nad Labem
11:30 Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední
modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 V pohorách po horách: Klak – Lučanská Malá Fatra

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

12:55 Dokonalá radost **13:25** Pavel Lohonka Žalman &
spol. na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **14:05** K jádru
věci: S Tomášem Petráčkem **15:10** Město Leopoldov
15:25 ARTBITR – Kulturní magazín **15:35** Zpravodajské
Noeviny: 20. 9. 2022 **16:00** Cvrlikání (91. díl):
Speciální díl na téma odvahy **17:05** Dokořán: Se sestrou
Benedictou Hübnerovou **18:00** Sedmihlásky (132. díl):
Šohajičku, či si **18:05** Příběhy Starého Zákona: Noe a po-
topa světa **18:10** Strýček Emu: Knihovna **18:20** Magazín
Mary's Meals **18:45** Výchovný systém Dona Boska:
Pouze láska vychovává **19:00** Šéfkučař **19:25** Terra
Santa News: 21. 9. 2022 [P] **19:45** Přejeme si...
20:05 Večer chval [L] **21:10** Noční univerzita: Jiří Grygar
– Osmá múza astronomie [P] **22:25** V pohorách po ho-
rách: Osoblažsko **22:35** Generální audience papeže
Františka **22:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší
víry: Svět bez konce: Poslední věci života **23:55** Stopy
ve sněhu **0:50** Řád svatého Huberta **1:10** Noční repríza
dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Bohumil Klepetko **6:55** Duchovní
malby: Andělé **7:20** Svědeckví života – Michal
7:40 Služebnice Boží Matka Vojtěcha **8:00** Terra Santa
News: 21. 9. 2022 **8:20** Uganda: Nechte mě jít a ze-
mřít **9:05** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo
(1. díl): Ruská Golgota **9:35** Kulatý stůl: Film a spiritualita
10:55 Svatba jak má být **11:12** Skleněná múza **11:30** Živě
s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední mod-
litba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jak
potkávat svět: S Jiřím Suchým **14:00** Generální audience
papeže Františka **14:20** Outdoor Films se Štěpánem
Černouškem (42. díl): Sibiřské gulagy **15:50** Galerie ve
Velké Rači **16:05** Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2022
16:25 Kalvária Nitrianské Právo **17:00** Neboť jsem hla-
dověl, a dali jste mi jíst! **17:10** V pohorách po horách:
Soláň – Vsetínské vrchy **17:20** Absolventi – paní Anna
Poláková **18:00** Sedmihlásky (132. díl): Šohajičku, či
si **18:05** Příběhy Starého Zákona: Babylonská věž [P]
18:15 Ovečky: 26. neděle v mezidobí [P] **18:40** Ježíš
pro děti **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba
za mír [L] **20:30** Letem jazzem: ke kořenům jazzu
21:40 Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Ivan
Kieslinger [P] **21:55** Pod lampou [P] **0:00** Gojdič – láska
nadevšecko **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 23. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Bogdan Sikora **6:55** Milovat
až do zapomnění **7:45** Národní svatováclavská pouť
– tradice i současnost **7:55** Zdeněk Pololáník, sklada-
tel **8:25** Hřiňovský kostelík na Islandu **9:10** Zámek
Židlochovice – zahrada času **9:40** Umění sklářských
mistrů **10:10** K jádru věci: s Tomášem Petráčkem
11:15 Mladí salesiánští misionáři 2016 – Papua Nová
Guinea **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

Telepace [L] **12:50** Slávek Janoušek & kapela na
Mohelnickém dostavníku **13:35** Credo: korouhve Karla
Rechlika **14:05** Přesél jsem hranici **15:00** Guyanská
Diana **15:25** Poutníci času: s provazníkem Jindřichem
Bedaňem **15:40** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša
16:10 Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie
1872 Kolín **16:45** Výpravy do divočiny: Akustické projevy
živočichů **18:00** Sedmihlásky (132. díl): Šohajičku, či si
18:05 Příběhy Starého Zákona: Abraham **18:12** Místo, kde
se nebe dotklo země **18:25** Grotosky Bustera Keatona:
Frigo na mašině **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!:
Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl [L] **22:05** Poletuchy:
Na skok do Krasu **22:55** Ich bin: Já jsem **23:50** Likvidace
lepry **0:05** Příběhy psané životem: Se střízlivou hlavou
0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 24. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Daniela Drtinová – zpravodajka
6:55 Dětské zvyky a tradice na Chodsku: Chodské slav-
nosti 2015 **7:55** Sedmihlásky (132. díl): Šohajičku, či
si **8:00** Animované biblické příběhy: Mesiáš přichází
8:30 Ovečky: 26. neděle v mezidobí **8:55** Strýček Emu:
Knihovna **9:05** Animované příběhy velikánů dějin: Jana
z Arku (1412–1431) **9:45** Matka Tereza **11:30** ARTBITR
– Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus
Domini **12:05** Otevírací ceremoniál: CSM Hradec Králové
– úterý **13:10** Pod lampou **15:10** Na startu **15:35** Krok
do neznáma **16:00** Dedičstvo národov: MFF Myjava
2019 **17:05** Veselo v Žilinskom kraji **17:30** Poutníci
času: s Lumírem Kantorem **18:00** Příběhy odvahy
a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti
18:25 Pošta pro Holuba: Ekologie **18:35** Za mřížemi
18:55 Dřevěné návštěvy: Antonín Maloň [P] **19:15** V po-
horách po horách: Soutěska Raggaschlucht – Vysoké
Tauray [P] **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si...
20:05 Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Outdoor Films
s Abhejali Bernardovou: Extrémní dálková plavkyně –
Oceans Seven [P] **22:00** Osobní vězeň Vůdce – Agent
Milosti **23:30** Jak potkávat svět: S Pavlem Helanem
0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 25. 9. 2022

6:05 Cesta k andělům: Martin Holík – ředitel Radia
Proglas **6:55** Absolventi – paní Anna Poláková **7:25** Na
hlbinu (1. díl): Série vyučování na podnetné témy [P]
7:50 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (147. díl):
Milokraj Marty Töpferové **9:00** Můj chrám: Prof. Royt,
prorektor Univerzity Karlovy v katedrále sv. Víta
9:25 Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová
9:40 Magazín Mary's Meals **10:00** V pohorách po ho-
rách: Vojšické louky – Bílé Karpaty **10:10** Poutníci
času: S Helenou Cyrnerovou [P] **10:30** Mše svatá [L]
11:40 Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce
Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský
souhrn uplynulého týdne **13:20** Dřevěné návštěvy:
Antonín Maloň **13:50** Muzikanti, hrajte **14:25** Outdoor
Films s Abhejali Bernardovou: Extrémní dálková plav-
kyně – Oceans Seven **16:00** Osobní vězeň Vůdce –
Agent Milosti **17:35** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné
– Pásló dívka páva, Keď sem išel kolem panskej za-
hrady **17:45** Animované biblické příběhy: Beránek Boží
18:15 Ovečky: 26. neděle v mezidobí **18:45** Strýček
Emu: Svatováclavský [P] **19:00** A. Dvořák: Svatební
košile: Podzimní festival duchovní hudby 2022 [L]
21:05 Přejeme si... **21:20** Ohlédnutí za návštěvou pa-
peže Františka v Kazachstánu [P] **23:25** Výpravy do di-
vočiny: Akustické projevy živočichů **0:30** Zpravodajský
souhrn uplynulého týdne **1:10** Polední modlitba Sv. otce
Františka **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 19. 9. o 20:30 hod.:

U Nikodéma

Náboženská publicistika na aktuálnu tému.

Utorok 20. 9. o 21:20 hod.:

Posvätné miesta kresťanskej viery:

Genezaretské jazero – 1. časť

Genezaretské jazero sa spája so životom Pána Ježiša Krista. Dnes sa tu nachádza množstvo archeologických nálezísk, ktoré svedčia o význame tohto miesta už od začiatku nášho letopočtu.

Streda 21. 9. o 16:05 hod.:

Svätá omša zblízka (2)

Čo presne znamenajú jednotlivé časti svätej omše? Aký je ich hlbší význam, symbolika a čo sprítomňujú? Do tajov liturgického slávenia nás uvedie kňaz Marián Gavenda, dlhoročný komentátor televíznych prenosov, prostredníctvom novej relácie TV LUX s názvom: „Svätá omša zblízka“.

Štvrtok 22. 9. o 13:05 hod.: Quo vadis s Maxom Kašparů

Druhé pokračovanie rozprávania Maxa Kašparů na tému viery.

Piatok 23. 9. o 20:40 hod.: Klamstvá o eutanázii

Zástanovia eutanázie často argumentujú slovami ako súcit, neznesiteľná bolesť. Aké sú ale skutočné dôvody, pre ktoré sa ľudia rozhodujú ukončiť svoj život a aké rany zanecháva na príbuzných eutanázia, ktorú vlastne nik nechcel.

Sobota 24. 9. o 20:30 hod.: Horiace srdce

Dojímavý príbeh je len pozadím pre zaujímavé informácie z dejín o zjaveniach a pôsobení Najsvätejšieho srdca Ježišovho. Je dôkazom toho, že Ježišovo Srdce túži byť uctievané aj v súčasnosti a na tých, ktorí jeho želanie plnia, vylije hojnú milosť.

Nedeľa 25. 9. o 12:15 hod.: Malá cesta

V druhej časti si vypočujeme príbeh Martina Slamku, bývalého chuligána Spartaku Trnava, ktorý našiel svoju pravú identitu v Bohu.

Zveme Vás na mezinárodnú česko-slovenskou **POUŤ NA TURZOVKU**, ktorá sa koná na **slavnosť sv. Václava – 28. září 2022**. Duchovný doprovod P. Jaroslav Stříž. Mše svatá je ve 12.30 hodín v kapličke zjavení – s večeľadlem.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. ZÁŘÍ 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 9.		PO 19. 9.		ÚT 20. 9.		ST 21. 9.		ČT 22. 9.		PÁ 23. 9.		SO 24. 9.			
Antifona	812	912	826	928	1692	1907	1673	1892	873	978	1722	1941	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	786	884	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1693	1907	1673	1893	873	978	1723	1941	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	1674	1893	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1693	1908	1674	1894	877	983	1724	1942	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	717	809	831	933	1694	1908	1522	1715	877	983	1724	1943	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	1694	1908	1675	1894	878	983	1724	1943	1655	1886		
Závěrečná modlitba	717	809	1521	1713	1522	1714	1522	1715	878	984	1726	1717	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	792	890	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	1676	1895	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	717	809	835	938	851	955	1522	1715	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 17. 9.																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1698	1913	1685	1715	883	989	1727	1946	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1678	1897	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1678	1897	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1701	1916	1680	1900	887	994	1730	1949	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	840	943	1701	1916	1523	1716	887	994	1731	1950	718	810
Prosby	811	911	826	927	841	944	1702	1917	1681	1900	888	994	1731	1950	918	1028
Záv. modlitba	717	809	717	809	1521	1713	1522	1714	1522	1715	888	995	1726	1717	718	810
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 18. 9. – 25. neděle v mezidobí

1. čt.: Am 8,4–7

Ž 113(112),1–2.4–6.7–8

Odp.: srov. 1a+7b (*Chvalte Hospodina, který povyšuje chudého. Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Tim 2,1–8

Ev.: Lk 16,1–13

Pondělí 19. 9. – nezávazná památka sv. Januária

1. čt.: Př 3,27–35

Ž 15(14),2–3ab.3cd–4ab.5

Odp.: srov. 1b (*Spravedlivý bude, Pane, přebývat na tvé svaté hoře.*)

Ev.: Lk 8,16–18

Úterý 20. 9. – památka sv. Ondřeje Kim Taegona, Pavla Chong Hasanga a druhů

(v litoměřické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Př 21,1–6.10–13

Ž 119(118),1.27.30.34.35.44

Odp.: 35a (*Voď mě po stezce svých předpisů, Hospodine!*)

Ev.: Lk 8,19–21

Středa 21. 9. – svátek sv. Matouše

1. čt.: Ef 4,1–7.11–13

Ž 19(18),2–3.4–5

Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

Ev.: Mt 9,9–13

Čtvrtek 22. 9. – ferie

1. čt.: Kaz 1,2–11

Ž 90(89),3–4.5–6.12–13.14+17ab

Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.*)

Ev.: Lk 9,7–9

Pátek 23. 9. – památka sv. Pia z Pietrelciny

1. čt.: Kaz 3,1–11

Ž 144(143),1a+2abc.3–4

Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála.*)

Ev.: Lk 9,18–22

Sobota 24. 9. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Kaz 11,9–12,8

Ž 90(89),3–4.5–6.12–13.14+17ab

Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.*)

Ev.: Lk 9,43b–45

PRO DĚTI

MÍSTA ZÁZRAKŮ

Veronika Hradská • Ilustrace Peter Ličko

Děti se v knize setkají s Deborkou a její sestřičkou Esterkou. I když bydlí v obyčejném paneláku, nemají služku, a dokonce si musí uklízet v pokoji, jsou to skutečné princezny. Jejich život je plný zázraků. Jeden z nich se odehraje v nejkrásnějším bunkru na světě a druhý, opravdu velký, během Deborčiny nejoblíbenější části mše svaté.

Cesta • Váz., 155x185 mm, 40 stran, 249 Kč

VZDĚLÁVÁME SE

CO JE ČLOVĚK? (ŽL 8,5) • PRŮVODCE BIBLICKOU ANTHROPOLOGIÍ

Papežská biblická komise • Z italských

přeložili Jaroslav Brož a Josef Hřebík

Předmluva kardinál Luis Ladaria SJ,

předseda Papežské biblické komise

Redigovali Kristína Veselá a Pavel Mareš

Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Obsáhlá studie se snaží odpovědět na základní otázky, které si klademe: Co je podstata člověka? V čem spočívá lidská přirozenost? Jak uskutečňujeme své lidství? Základním textem, z něhož studie vychází, jsou druhá a třetí kapitola První knihy Mojžíšovy (Gn 2–3), dokument však cituje všechna významná místa Starého i Nového zákona. Téma biblické antropologie sledujeme ve čtyřech okruzích: 1. Člověk jako Boží stvoření: lidský duch v těle a vztah k Bohu jako základ všech dalších vztahů člověka. 2. Člověk „v zahradě“: Vztah člověka k přírodě a dalším živým tvorům; naše odkázanost na přírodu a naše seberealizace tvořivou prací. 3. Člověk ve vztazích: Základem mezilidských vztahů je pouto muže a ženy v manželství a rodině. Z trvalých rodinných vta-

hů vyrůstají pevné společenské vazby. Text řeší vztahy mezi rodiči a dětmi, bratrství mezi lidmi, či naopak spory a války a také otázky sexuality. 4. Člověk v dějinách: Drama lidských příběhů a tajemství zla ve světě; jak Bůh zasahuje do našich životů, „dějiny spásy“. V knize neschází věcný rejstřík s více než 200 pojmy.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 130x200 mm, 472 stran, 499 Kč

APOLOGETICKÁ ABECEDA DEJIN KATOLICKÉ CÍRKVE

P. Konrád Kubeš SJ - PhDr. Radomír Malý

Tato odborná publikace je fakticky dílem PhDr. Radomíra Malého, jenž si vzal za základ a inspiraci spis *Apologetická abeceda* P. Konráda Kubeše SJ z doby krátce po 2. světové válce. Jde o snahu očistit dějiny katolické církve od nánosů lži a pomluv a rozlišení pravdy od mýtů a výmyslů, byť nevyzní vždycky ve prospěch katolíků.

Sypták • Váz., 150x215 mm, 380 stran, 448 Kč

ŽIVOTNÍ SVĚDECTVÍ

NECHTĚL JSEM BÝT FARÁŘEM

Benedikt Vladimír Holota

Upřímný životopis františkána P. Mgr. Benedikta Vladimíra Holoty OFM (nar. 1922) zachycuje podstatné období jeho životní pouti: od studia teologie přes násilné soustředění reholí, tajné svěcení, řadu zaměstnání, pak léta farářování a nakonec návrat do pražského konventu. Ale vždycky v důvěře v Boží vedení, poctivý duchovní a kněžský život plný dobrodružství a úspěšného svědectví Pánu. Kniha vyšla u příležitosti 100. narozenin autora.

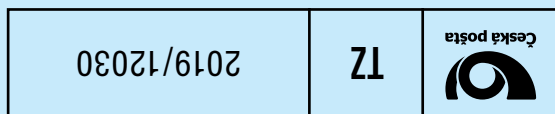
Ateliér DeCuore • Rozšířené vydání

Váz., 155x215 mm, 160 stran, 399 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matrice cyrilometodějská s. r. o.**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, společnost, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový křeh: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nevěřejně přispěvky nevracíme.